

Максим Баринов

Лечение с жива и мъртва
вода

ВЪВЕДЕНИЕ

Проблемът за здравето в наши дни е свързан преди всичко с въпроса за доверието. С него се сблъскват всички специалисти, когато започнат да въвеждат в лечебната практика някой нов лекарствен препарат или определена методика. Представете си: лекарството е преминало през редица сериозни изпитания, доказало е своята ефективност и уникалност, нещо повече – демонстрирало е своето превъзходство над други терапевтични методи... И какво? Най-често това е недостатъчно, за да започне активното му внедряване в лечебната практика, дори да е най-гениалното произведение на медицината за последното хилядолетие!

Експериментите, научните обоснова – всичко това е само началото на пътя. И подобно състояние на нещата по принцип не е лишено от основания. Хората трябва да повярват в уникалността на предлагания препарат или методика, да се доверят на нечий опит, дума, авторитет. А вярата в успеха е основната съставка на резултатното лечение. Смятам, че читателите ще се съгласят с мене.

Добре е, ако има специалист, готов да консултира човека, решил да опита новото средство за борба с една или друга болест. А ако няма? И какво да правят тези, които са се разочаровали от методите на лечение, предлагани от официалната медицина, и желаят да се заемат със самолечение? Отново на преден план излиза проблемът за доверието. Този път относно литературата, от която се черпи необходимата информация.

Навярно основният критерий, с чиято помощ може да се определи струва ли си да се доверяваме на една или друга книга, е критичната позиция на автора на това издание. Човекът, според чиито препоръки се готвите да се лекувате, трябва да ви убеди в своята правота, да ви даде възможност да разгледате темата от всички страни – както силните, така и слабите. Само обективният поглед може да бъде най-близо до истината, а следователно и най-надежден. А кое в сферата на медицината (и официалната, и народната) може да бъде по-важно от надеждността?

Като автор на тази книга ще се постарая да бъда обективен. Заедно с вас ще подложим на щателен анализ един уникален метод на лечение (за който сега за съжаление повечето лекари само бегло са чували) и ще вземем решение: наистина ли темата на нашето обсъждане заслужава внимание? Можем ли да се отнасяме сериозно към новия метод на

лечение и без страх да го прилагаме на практика? Какви резултати да очакваме от него?

И така, време е да свалим картите на масата: лекарството, за което искам да ви разкажа, от една страна е много просто, а от друга – и днес не е изучено докрай. Ще поговорим за живата и мъртвата вода, за нейното използване при лечението на най-разнообразни заболявания – от леки битови изгаряния до профилактика на раковите тумори. Ще се запознаем и с уникалния апарат, който може да се използва в домашни условия, ще поговорим за хората, чиито съдби се оказаха свързани с този апарат...

Жизнените и смъртоносните сили на водата е темата на книгата, която сега държите в ръце. Трябва ли смъртоносните свойства на тази известна на всички течност да се приравняват с вредните? За това ще узнаете малко по-нататък.

Впрочем, за вредната вода. Може би предпочитате соковете? Минералната вода? А знаете ли, че една много известна напитка полицаите носят със себе си, за да измиват кръвта от асфалта? Впрочем лимонената киселина, влизаща в състава на тази напитка, е чудесно средство за почистване на фаянс... Това е само за сведение...

Жива и мъртва вода... Мит? Приказка?

Наистина в руския (а и не само в руския) фолклор мотивът за търсенето на жива вода е един от най-често срещаните и любимите. Но какво става ясно: оказва се, че приказката е всъщност истина. Ще попитате как така? Точно това ще ви разкажа, уважаеми читатели.

Глава 1

ВОДА ОТ ВОДА СЕ РАЗЛИЧАВА

Изглежда, че няма нищо по-привично от водата, но все пак нищо не е по-загадъчно от нея, формите на съществуването ѝ в течно състояние варират от изворче до океан. Струйката пара от чайника и облак в небето също са вода, само че вече в газообразно състояние, пухкавият сняг и твърдият лед – все същата вода. А физиците познават и тежката вода, която обещава да е сериозен източник за енергетиката на бъдещето.

Винаги е било известно, че замръзналата вода пука тръбите и съдовете. А в капилярите, които са по-тънки от косъм, тя и при голям студ си остава течна. Колко още тайни крие? Поредната загадка постави водата пред учените, когато я подложили на въздействие на електрически ток... Но по този въпрос ще поговорим по-късно. А сега...

Веднага искам да поставя всички необходими акценти. Първото и основното: наистина ли може сериозно да се допуска, че живата и мъртвата вода съществуват? Да, може! Учените твърдят, че водата притежава голяма биологична активност, която е обусловена от физическата ѝ структура, балансирана от съдържанието на микро- и макроелементи. С такива свойства се характеризират например водата от стопен лед и водата, съдържаща се в пресните плодове и зеленчуци, които не са замърсени с химикали и нитрати.

По-нататък подробно ще се спрем на въпроса какво именно придава на водата качества, които позволяват тя да се нарече жива. А сега ще засегна втория важен момент, свързан с темата за живата и мъртвата вода.

Водите са различни. Това също може да се каже и за живо-мъртвата вода.

В днешно време са известни няколко способа за получаването (или извличането) ѝ, така че качеството на водата може да бъде различно.

– Живата и мъртвата вода се откриват в подземните източници. Естествено, далеч не във всички, но в какви именно ще узнаете от една от първите глави в книгата. Това е и единственият естествен способ за получаване на лековита вода. Но читателите трябва да знаят: минералните води и живата вода не са едно и също нещо. Под жива вода имаме предвид вода, получена по изкуствен начин. Изкуствен означава по пътя на допълнителна обработка на обикновената естествена течност.

– Водата може да се зарежда с енергия с баене, като думите на наричанията са широко разпространени в традиционната култура на всяка страна. За този метод също смятам, че е необходимо да разкажа, макар че не съветвам читателите да му придават голямо значение. И съвсем не защото призовавам да не се доверяваме на народното лечителство (по-скоро наричано магьосничество). Просто в тази книга ще изхождаме от научните аргументи и рационалните факти. Мистиката и чудесата не влизат в рамката на нашата тема.

– Водата може да променя структурата си, следователно да придобива едни или други лечебни качества в резултат от съприкосновението си с различни вещества – камъни, метали и др. Има напълно рационални обяснения за получаването на жива или мъртва вода по такъв начин и за това ще поговорим, когато му дойде времето. Но все пак... Аз предпочитам да смятам за жива или мъртва вода течността, получена с помощта на друг способ, който ви представям в следващите редове.

– Относително неотдавна учените въз основа на последните постижения на физиката и химията разработиха специален апарат, който дава възможност да се приготвят жива и мъртва вода. Водата, получена по този начин, е истинската героиня на тази книга.

На всички останали разновидности на живата вода ще се спра само защото е добре да умеете да различавате видовете лечебна вода, а също да можете да оцените възможностите, спецификацията и надеждността на всеки от тях.

Както е известно, приказката бързо се разказва, но не тъй бързо работа се върши, затова... Също като Иван Царевич и ние с вас ще се отправим на далечен път – да търсим жива и мъртва вода и отговори на всички неизяснени, загадъчни въпроси, свързани с нея. На добър час!

Глава 2 ВОДА И ЖИВОТ

Ролята на водата в живота на човека

Нека се обърнем към цифрите. Знаете ли, че 55–70% от тежестта на тялото на възрастен човек са вода. В мускулите се съдържа повече вода, отколкото в тлъстините, ето защо колкото сте по-стройни, толкова повече вода има във вашето тяло. Вода се съдържа във всяка клетка на организма. Кръвта се състои от 83% вода, мускулите – от 73%, мастите – от 25%, костите – от 22%.

70% от водата в организма се намира вътре в клетките, в състава на клетъчната протоплазма. Тази вода се нарича структурирана, тя притежава висока биологична активност и осигурява устойчивостта на организма спрямо въздействието на агресивните фактори на околната среда.

Достатъчното количество постъпваща в организма вода е едно от основните условия за здравословен начин на живот. Водата активно участва в химичните реакции, протичащи в тялото ни, доставя хранителни вещества на всяка клетка, извежда токсините, шлаките и излишъците от соли, съдейства за понижаване на кръвното налягане, като по този начин намалява вероятността от сърдечен пристъп. Употребата на достатъчно вода е един от най-добрите начини за предотвратяване *образуването на камъни в бъбреците*. Водата сякаш *смазва ставите*, като по този начин изпълнява ролята на амортизатор за гръбначния мозък, а също така *регулира температурата на тялото и осигурява еластичност на кожата*.

Водата е необходима за *нормалното храносмилане*. При участието си в обмяната на веществата тази уникална течност *позволява да се намалят мастните отлагания и да се понижи телесното тегло*. Много от хората, които искат да отслабнат, смятат, че техният организъм задържа вода, и затова се стараят да пият по-малко. Водата обаче е естествено пикочогонно средство и ако наистина искате да отслабнете, най-добрият метод е да пиете повече вода.

Редовното постъпване на вода в организма в достатъчно количество осигурява издръжливост и жизнен тонус. Да се контролира теглото при това е по-лесно, тъй като се подобрява храносмилането. Впрочем,

ако става дума за вече натрупани излишни килограми, ще споделя с вас една проста, но ефективна рецепта. Трудно ви е да се придържате към диетата? Дори при леко чувство на глад не можете да се удържите да не налапате парче хляб с масълце? Постоянно ви тегли към нещо вкусничко? Е, просто пийте вода – това ще ви помогне да намалите апетита и лесно ще се откажете от тежка, висококалорична храна.

Не довеждайте организма си до обезводняване! Знаете ли какви симптоми свидетелстват за това?

Сухата кожа (може да се придружава със сърбеж), умората, лошата концентрация на вниманието, главоболието, запекът, повишеното налягане, лошата работа на бъбреците, рецидивиращата инфекция на пикочните пътища, сухата кашлица, болките в гърба и ставите – всичко това са сигнали SOS, които ни изпраща организмът, изпитващ недостиг на вода.

Алкохолните напитки, кафето, чаят не доставят на организма полезни вещества. Напротив, при тяхната употреба организмът се нуждае от още повече вода, за да изведе вредните вещества, които влизат в състава им. Нещо повече, алкохолът и кофеинът оказват обезводняващо действие.

Колко вода е нужна

Знаете ли, че без вода човек загива най-много след шест денонощия? Колко течност трябва да се изпие, за да функционират добре вътрешните органи? Нека се обърнем към статистиката.

Обикновено човек губи през денонощието 2–3 л вода. В горещо време, при висока влажност, по време на спортуване разходът на вода нараства. При това не бива да се ориентираме по интензивността на потенето, тъй като при някои физически натоварвания – плуване, колоездене, липсата на потене може да ви заблуди относно истинската загуба на течност.

Загубата трябва да се компенсира. Приблизително половината от всекидневната потребност на организма от вода се удовлетворява от храната, останалото количество трябва да приемем във вид на различни напитки. През лятото трябва да се пие 2–2,5 л вода. При това не е важно дали изпитвате жажда или не: този рефлекс е краен и външен израз на вътрешното обезводняване на организма. Не забравяйте, че бременните и кърмачките се нуждаят от повече вода.

Каква вода може да се пие Когато водата е равна на злато

Отдавна не е тайна, че не всяка вода може да се пие. Парадоксално, но факт: водата е необходима за живота, но същевременно тя е и една от главните причини за заболяванията по света. Опасността се открива на микробиологично ниво – водата в природата съдържа множество микроорганизми, които причиняват различни заболявания (холера, тиф, хепатит, гастроентерит и др.). Замърсяването впрочем може да бъде и химическо... Няма да се спирам подробно на това, за да не се отклоня от основната тема.

Какво на първо място трябва да се знае за водата? Тя не само трябва да е пречистена от замърсявания, но и да има приятен вкус.

Помнете, че хлорираната вода от крана е опасна за здравето. Макар че хлорът унищожаваше опасните микроби, той е една от причините за възникването на атеросклероза. Като се съединява с присъстващите във водата органични вещества, хлорът на свой ред също образува вредни вещества. Ето защо е най-добре да се пие чиста изворна вода, но тъй като ние, градските жители, сме лишени от този дар на природата, то трябва сами да се погрижим за здравето си.

Може да се пие обикновена преварена или бутилирана трапезна вода, някои си купуват пречистващи филтри. Днес филтрите не са само мода, те наистина са необходими!

Често си спомням, че моите родители не знаеха какво е това филтър. Пиеха си водата от крана и никога не боледуваха. Да, екологията дори преди 50 години беше много по-добра от днешната. Наистина, колкото повече човек узнава за света, колкото по-активно се стреми да постави бариера между природата и себе си, толкова по-силно природата се намесва в жизнената дейност на човека.

Нека не се задълбочаваме във философски размисли. Време е да разсъждаваме. Проблемът с чистотата на водата е актуален именно днес, независимо че по-голямата част от повърхността на земното кълбо (71%) е покрита с вода – морета и океани, чиято площ почти десет пъти превишава площта на повърхността на Луната.

Основните запаси от вода на Земята са в световния океан. Солените морски води са 94% от целия обем вода, а делът на сладководните източници е по-малко от 2%. Само 0,025% от прясната вода се намира в течно състояние и в достъпни за хората места. 1,6% от водата е сквана

от могъщи ледове, а 4% са подземните води – област на активен водообмен.

Количеството прясна вода в почвата, реките, езерата и другите водоеми е само 0,025% – относително скромно число от гледна точка на общите запаси от вода. И дори и от този неголям процент хората не могат да се възползват изцяло. Далеч не всяка сладка вода е годна за пиене.

Водата, която сме свивали да наричаме чиста, за съжаление не се оказва такава – в смисъл, че благоприятно въздейства на човешкия организъм. И това, трябва да се признае, съвсем не е новост. Хората са знаели за качествата на прясната вода от незапомнени времена.

Водата вчера, днес и утре

До наши дни се стигнало описанието на Витрувий – архитект на Древния Рим, който се занимавал с водоснабдяването на града и проектирал водопроводи за осигуряването на питейна вода за гражданите.

В този документ Витрувий пише, че ако в някакво селище види „цветущи физически и нравствено жители“, това означава, че хората в това място пият доброкачествена вода всеки ден през целия си живот.

Английската кралица Елизабет I през XVI век издава указ за учредяването на премия от 10 хиляди лири стерлинги за изобретателя на евтин способ за опресняване и обезсоляване на водата.

Един век се сменял с друг, научнотехническият прогрес стигал фантастични висини, сумата на премията, благодарение на лихвените проценти, нараствала... Но възнаграждението и до днес не е намерило своя собственик Така че имайте го предвид. Може би именно вие ще станете негов притежател.

Химическата формула на водата H_2O е всеизвестна, но водата за милиарди години, образно казано, се е наситила с цялата таблица на Менделеев. В световния океан са разтворени милиони тонове злато, сребро и други метали. Във водата се съдържат огромни количества соли, тя може да се оцвети, да помътнее от наличието на микроскопични частици или живи организми, да разтвори огромно количество соли, газове, например сероводород (благодарение на които впрочем е придобил славата си курорта Мацеста), да се загрее до 100 °C или повече, или да се охлади до невероятно ниски температури. Водата може да бъде алкална (мека, като например водата от Нева) или киселинна (твърда)...

В пречиштената питейна вода, която и прием, в неголеми количества се съдържат метали, като желязо, манган, цинк, алуминий, калций, натрий, сулфити и други компоненти.

По данни на ЮНЕСКО почти във всяка страна съществуват проблеми с водоснабдяването заради недостиг на източници на прясна вода от високо качество. Изследванията са установили тясната връзка между заболяванията на черния дроб, жлъчния мехур, задстомашната жлеза и количествата вредни примеси в питейната вода (пестициди). Те нерядко стават причина и за преждевременни раждания, психични разстройства, прояви на старчески маразм и др.

Във всички времена народите са създавали легенди за живата и мъртвата вода, а древният лекар Хипократ смятал чистата вода за най-доброто целебно средство.

Вие вероятно неведнъж сте слушали да ползат от водата от разтопен лед, а също за лековитите свойства на водата от извори, планински източници и др. Различните взаимодействия в природата – например триенето на водата в камъчетата в планинския ручей като че я зарежда, тя се йонизира и става много полезна за организма. Тези процеси впрочем пораждаат и ефекта на наелектризирания планински въздух, на въздуха край водопадите. Струва ми се излишно да добавям, че този въздух притежава уникални свойства и оказва лечебно въздействие върху организма.

Глава 3

ПОДЗЕМНИТЕ ИЗТОЧНИЦИ НА ЖИВОТ

Вода, ти нямаш ни вкус, ни цвят, ни мирис,
невъзможно е да бъдеш описана, на теб ти се
наслаждават, без да знаят какво си!
Не може да се каже, че ти си необходима за
живота, ти си самият живот.
Ти си най-голямото богатство на света.

Антоан дьо Сент-Екзюпери

Трудно е да се оцени значението на водата на Земята. Това е средата, където протичат всички основни химични реакции, създаващи живот. Живата клетка се състои от 60–99,7% вода, а организъмът на възрастен човек с тегло 65 кг съдържа средно 40 л вода. Със сигурност всеки от читателите се е срещал с тези данни поне веднъж в живота си. Но независимо от обичайността, която водата е придобила в човешките очи (предимно заради своята достъпност и необходимост), тя е едно от най-загадъчните вещества на нашата планета. В научните среди и до днес не стихват дискусиите по повод много от нейните качества и характеристики. „Бяло петно“ си остава природата на произхода на водата на Земята, а също и „водните артерии“, които са скрити от очите ни...

Какво са знаели предците ни Земните артерии

Водата притежава широк спектър от физико-химични свойства. При съприкосновяването си с растителния и животинския свят тя проявява по различен начин качествата си – като обогатява организма с жизнена енергия или я отнема от него. Водата при определени условия може да свети в тъмнината, да не замръзва при температура до -100°C , да оказва лечебно или разрушително въздействие.

Било забелязано например, че ако се полят селскостопански култури (например памук в Средна Азия) с вода от подземен източник реколтата се увеличава с 30% и повече, което било невъзможно да се постигне при напояването с вода от каналите. Случайност ли е? Съвсем не.

Работата е там, че водата в откритите водоеми много по-интензивно отдава жизнената си енергия на силното пространство – под въздействието на вятъра, кислорода и други фактори. Не случайно в древността водата за поливане на нивите се доставяла от планините по подземни тунели (в зависимост от релефа на местността, те понякога се разполагали на дълбочина от няколко метра до 400 метра). В Иран например дължината на такива тунели е над 160 хиляди километра. Съгласно преданията от Байкал тръгват три такива тунела, които са на още по-голяма дълбочина. Ако се вярва на легендите, те са били създадени от древна цивилизация, но и до днес по тях тече жива, енергийно наситена вода.

Водоемите с целебна вода, процеждаща се от дълбините на земята, може да се открият в най-различни ъгълчета на нашата планета. В Русия най-известни са находищата в Сибир и в Далечния изток. Те са познати отдавна на местните народи. Към изборите водят пътечки, утъпкани от животни, там те лекуват своите рани, възстановяват силите си. Отиват там и хора, строят се лечебници, санаториуми...

Как са откривани такива водоизточници? От древни времена за знак, сочещ хубава вода, се смятат могъщите стари дървета. Редом с тях хората са създавали поселищата си, като разчитали на дълъг живот и крепко здраве за цялото племе, а по-късно за общините или градовете. Писмени източници на различни народи споменават за необикновените лечебни свойства на водата, която помага за зарастването на рани, избавя от болести, продължава живота и дарява младост.

През XVI век испанските завоеватели научили от местните индиански народи за съществуването на извори с жива вода на островите в Карибско море и Атлантическия океан и организирали специална експедиция за тяхното издирване. Жива вода не намерили, но затова пък открили островите от Антилския архипелаг и редица целебни извори, разположени на тях.

А колко легенди и предания са свързани с чудесните води! Ще ви разкажа една от тях.

Предание за безсмъртната Панорея

В един от паметниците на древноруската литература от XIV век се описва историческия поход на Александър Македонски (356–323 г. пр.Хр.) по Траверса (древна планинска верига, която днес обединява Кавказ, Памир, Тянь-Шан). Уморена от дългия поход, войската на

великия пълководец спряла за почивка в подножието на планината, където войниците случайно намерили няколко извора, бликащи изпод камъните, с кристално чиста вода. Един от войните взел сушена риба и се приближил към извора, за да я измие. Пуснал я във водата и бил смаян, когато рибата оживяла и бързо се скрила в дълбините.

Войнът не знаел, че това бил райски извор с жива вода. Младежът веднага се явил пред Александър и му разказал за случилото се. Александър първоначално не повярвал, но все пак решил сам да провери достоверността на донесението. Царят се приближил към извора и пуснал няколко сушени риби във водата – те тутакси оживели и отплували също като щастливата си предшественица.

По заповед на Александър донесли съд, напълнили го с чудната вода, запечатали го и го предали за съхранение на верен слуга. Царят заповядал: „Ако някой отвори съда, ще предам на гибел него самия и целия му род.“ Александър, който знаел колко години ще живее (от предсказанието), решил, че когато настъпи часът на смъртта му, ще пие от живата вода, ще се възроди и ще стане безсмъртен. Но на неговите мечти не било съдено да се сбъднат.

Младата Панорея, дъщеря на Александър, веднъж видяла как царския слуга носи и внимателно пази някакъв съд. Любопитство обхванало момичето и тя помолила слугата да ѝ каже какво съдържа съдът. Младежът (наричали го Юдней) отвърнал, че и той не знае отговора. Настойчивата Панорея умолявала слугата да ѝ разкрие тайната на съда. Нещо повече, щом разбрала, че младежът е получил най-строга забрана от самия Александър, Панорея решила на всяка цена да узнае какво има в съда.

Девојката предлагала на Юдней несметни съкровища, заплашвала го... Верният слуга бил непреклонен. Тогава Панорея съблзнила младежа. Любовните клетви и нежните *прегръдки* сломили волята му, Юдней не устоял. В постелята, споделяна с красивата прелъстителка, той разкрил на царската дъщеря тайната на съда. Това била съдбоносна грешка: щом младежът заспал, Панорея го заклала и скрила тялото му в кошница. После взела съда и изпила цялото му съдържание, като също се обляла с живата вода. Мигновено станала невидима и безсмъртна. Така тя живее и до днес, съгласно преданието.

В търсене на еликсира на безсмъртието

Разбира се, темата за живата вода е любима в руските народни приказки. Тези чудесни сказания носят забравени познания и сочат, че нашите предци са знаели за наличието и местонахождението на живата и мъртвата вода, добивали са я, като са се отправяли в гори и планини, за да спасят живота на близък човек.

От историята до нас са стигнали сведения, че от еликсира на безсмъртието са се интересували много владетели и религиозни дейци (например китайският император Цин Ши Хуанди (259–210 г. пр. Хр.), римските папи). Те дори са организирали цели експедиции, чиято цел била откриването на избора на „вечния живот“.

В Русия с търсенето и създаването на божествения еликсир се занимавал сподвижникът на Петър I, пълководецът генерал-фелдмаршал Яков Велимович Брюс (1670–1735 г.). Брюс сериозно се посветил на изучаването на различни науки, не отминал и черната магия и като че ли наистина създал неголямо количество такъв еликсир. Когато Брюс умрял, според завещанието му тялото му трябвало да бъде поръсено с приготвената от него жива вода. Но слугата, който отворил шишенцето, го изпуснал и част от течността се изляла върху ръката на покойника, а останалото се разплискало по пода...

В края на 20-те години на XX век гробът на Брюс бил отворен за препогребване. Какво било изумлението на очевидците, когато пред погледа им се разкрила невероятна картина – едната ръка на Брюс била нетленна...

И в наше време хората не са изгубили вярата си в чудеса, напротив: независимо от постиженията на съвременната медицина (а може би благодарение на тях) учени и ентузиастични не престават да търсят еликсира на вечната младост.

Тайните на подземните води

Анализът на архивните материали, оставени ни в наследство от древните мъдрци, сочи, че местонахождението на живата и мъртвата вода трябва да се търси в планините. Известно е, че вътре в планинските скални пластове има много полезни изкопаеми с голямо разнообразие на химичния си състав. Там, под земята, се намират енергийните и водните потоци, различни кухини, разломи. Подземните води се процеждат

през пластове планински кристали, влизат в контакт с тях (предизвиквайки различни химични реакции), променят се химически и енергийно, придобиват нови свойства. Освен това, като отмиват от пластове ценни елементи, водите ги пренасят на други места, където се образуват утайки. Тъкмо там става формирането на загадъчната течност.

В днешно време учените добре знаят, че под голямо налягане всички камъни отделят капки течност (започват да „плачат“). При по-нататъшно повишаване на налягането камъните се разрушават. Пластовете на земната кора са подложени на изключително силно притискане и разтягане от силите на прилива и отделят вътрешна течност, която е различна за всеки вид полезни изкопаеми. Често пъти тези течности се натрупват в пещери, растат като кристали, израстъци, встъпват в съединения с други вещества, сгъстяват се, утаяват се.

Голяма роля в протичащите под земята процеси играят енергийните потоци, които пронизват земните пластове. Тези потоци понякога предизвикват мощни изпразвания (по аналогия с атмосферните бури), земетресения и могъщо налягане вътре в слоевете. Обикновено „подземните бури“ си взаимодействат с атмосферните явления, като осъществяват обмяна на енергии между Земята и Космоса. При това енергията на космоса се движи към Земята по определени канали – мълнии, а от Земята енергията мигновено се устремява нагоре по каналите, невидими с невъоръжено око, на „черните мълнии“ (за чието съществуване впрочем е известно от древността).

Не случайно сред народа битова мнението, че където падне мълния, обикновено се открива самородно злато или други ценни материали...

Необходимо е да призная, че докато събирах материали за книгата, темата за самородното злато ми се стори особено любопитна и затова се обърнах към мой приятел учен, който донякъде академично, но все пак разбираемо ми обясни какво става, когато земната кора е обезпокоена от природни катаклизми. Именно след разговора с моя приятел започнах да си водя специален бележник, където да си записвам ценна информация, свързана със загадъчните свойства на водата.

От бележника

Не е изключено потоците енергия от обикновената и черната мълния подобно на два електрода при мощно електрическо изпразване в местата с наличие на подземни води (предизвиквайки налягане във

водата) да предизвикват локално придвижване на земните пластовете с отделяне на вода от камъните. Възникването на електролиза в течността (водата) може да доведе до образуването на нови видове енергийно наситени течности с противоположни знаци (жива и мъртва вода).

При голямо налягане част от подземната вода може да изтече от планинските пластовете като изворче или със сила да бъде изхвърлена на повърхността на земята (като гейзер например). Смята се, че в местата, където се натрупва жива вода, се образуват наситени с енергия вертикални потоци жизнена енергия, влияещи благотворно на човешкия организъм. Интересно е, че живата и мъртвата вода са разделени в пространството, но се намират близо една от друга. Но далеч не всяка мъртва вода (във водоемите и изборите, в които няма живот, нито растителност) може да бъде използвана в процеса на оживяване на биоорганизмите. Към мъртвата вода се отнася и тежката вода, която се използва при производството на термоядрено оръжие. Такава вода няма лечебни свойства и не помага за зарастването на рани.

Това, че живата и мъртвата вода образуват едно неделимо цяло, е ясно дори без научни обосновки. В природата, както и в човешкия организъм всичко е построено върху положителното и отрицателното начало, върху тяхното взаимодействие и противоположност. Дали ще бъде молекулата на ДНК, заряд на мълния или аксиомата, че всяко действие има равно по сила противодействие, не е толкова важно.

Но защо да отиваме толкова далеч, нека си спомним поговорката, че можем да поглаждаме по косъма, но и наобратно. Опитайте да погалите кучето си срещу косъма, по реакцията му ще разберете какво имам предвид.

Глава 4

„ПРИКАЗКАТА Е ЛЪЖА, НО ИМА НАМЕК В НЕЯ...“

„Обикнал Михайла Потик, приказан богатир, красавицата Авдотя Лиховидиевна, чародейка, която най-напред му се явила като бял лебед. Щастливи били те в съпружеството си. Но радостта им не траяла дълго: красавицата умряла и богатиърът, за да спази обета си никога да не се разделя с нея, се спуснал с покойницата в царството на мъртвите.

Там Михайла се бил с чудовищния змей с дванадесет глави и като го победил, го заставил да му донесе мъртва и жива вода, за да възкреси своята Авдотя...“

Подобни на този сюжети в митологията са неизброимо много. Във вълшебните приказки чудодейна вода носят Градът, Гърмът и Вихърът или птици, вълпяващи тези стихии – Орел, Сокол, Гарван.

Мъртвата вода в приказките наричат целебна – тя притежава свойството да съедини частите на тялото, нарязано на парчета. Останалото се довършва от живата вода – тя връща живота, дарява богатирска сила.

Такива са свойствата на водата в приказките. А както е известно „приказката е лъжа, но има намек в нея...“ Така че как стоят нещата с живата и мъртвата вода в реалния живот?

Впрочем само човек, който сам не е изпитвал болка и не е страдал от безпомощността си да помогне на свои близки и любими хора, заболели от тежка болест, не си е мечтал за намирането на чудодейната вода, за възможността да претвори приказката в живота. Затова във факта, че учените отдавна са приели на сериозно народните сказания и са се зели с приготвянето на жива вода, няма нищо чудно.

Лечебните свойства на водата

Водата е вещество, което ни придружава през целия ни живот, от момента на зачеването до последния ни дъх. Човешкият зародиш се състои от 97% вода. При развитието си ние постоянно губим вода: към 8-годишна възраст в организма остават вече 77% от нея, към 25 години тя е 50–60%, а към 60-те намалява до 40%. Интересно е, че мъжкият организъм е по-богат на вода от женския: зрял мъж има 60–62% вода, а

жената само 50%.

Живото същество представлява отворена енергийна система. За да може да съществува при достатъчно висока температура, организъмът трябва постоянно да поддържа структурата си. Неговата „отвореност“ се изразява в непрестанно протичащата обмяна с околната среда – не само на енергия, но и на различни вещества.

Организъмът поема вода, кислород, слънчева светлина и изхвърля в силната среда продуктите от тяхната преработка. По този начин структурата на живия организъм остава в норма.

Естествено е растящият организъм да приема повече енергия, отколкото отдава, а зрелият се нуждае само от поддържането ѝ (пълноценно, разбира се).

Защо привеждам тази информация? Дойде време да поговорим за лечебните свойства на водата, за начините на нейното използване при лечението на едни или други болести. И нека започнем с ритуалите. Но ще стане дума не за магическите действия (тази книга не е за чудеса, а за реални факти). Аз самият (а и много от знахарите) предпочитам да наричам тези способности ритуали, тъй като те винаги се характеризират с определена последователност, точност и се придружават с редица задължителни действия.

Естествено е в народното лечителство да са създадени магически традиции, свързани не само с водата. Нашата задача е да видим зад тази „вещерска“ обвивка рационалното обяснение на един или друг ритуал. По-точно, това изначално беше моята задача, тъй като замисълът на книгата ме задължава да привеждам само истински достоверни факти. И аз за пореден път се отправих на път, този път в търсене на лечител.

Промяната в структурата на водата – магия или научен факт?

Баяна вода

Има лечители, чиито методи на лечение изцяло се основават на използването на свойствата на водата. Всеки такъв знахар задължително се придържа към определени ритуали – точни манипулации с водата. И трябва да кажа, че те имат не по-малко значение, отколкото спазването на всички дозировки при производството на лекарствени препарати.

Посещението ми при лечителя завърши с това, че за първи път в живота си лично станах свидетел на много любопитен ритуал –

обмиване с вода. Ще отбележа, че не става дума за обикновеното миене на ръцете или на части на тялото, а тъкмо обмиване. За този термин настояваше самият лечител. Аз упорито наричах процеса умиване, а той твърдеше, че има голяма разлика между двете думи. Тъй като не съм специалист по отношение на ритуалите, се съгласих с него.

Лечителят ми разказа, че обмиването на ръцете и краката е ритуал, приет от много народи от незапомнени времена, и той се смята за един от признаците на голямо уважение към човека. Обикновеният сутрешен тоалет – измиването на кожата на лицето и ръцете с вода – премахва цялата „замърсена“ енергия, която се е натрупала през нощта.

Водата за различните манипулации се налива в точно определено време на денонощието. По този начин се отчита как се променя структурата на водата през денонощието. Обтриването на части на тялото на зазоряване или на здрачаване, обливането с изворна вода в полунощ – това е само малка част от лечебните ритуали (за които често се споменава във фолклора). А колко полезна за кожата е утринната роса!

Лечителят реши да ми покаже един ритуал, свързан с водата, докато го гледах, признавам си, че ми беше трудно да разбера какво точно прави. Но после той ми обясни, че всеки от знахарите си има собствен подход.

Иван (така се казваше знахарят) хвърли във водата восък, някакви камъчета, сребърни нещица. После ми каза, че други лечители обикновено слагат във водата горящи въглини, разтопен метал, восък, вещества от животински и растителен произход, после поставят скъпоценни или полускъпоценни камъни, злато, сребро. Всичко това в крайна сметка променя структурата на водата. Върху тази промяна е построен и самият ритуал, на нея се основава и получаването на лечебна вода. Така че никаква мистика тук няма.

Разбира се, особено значение има и прекият контакт на лечителя с водата. За целта съществуват много наричания, чийто смисъл е труден за разбиране от обикновените хора, неизкушени в магията. Основното тук, както си изясних, е редуващите се в определен ред набори от думи, като при това фразите се повтарят многократно.

Ето например какво наричане три пъти подред изговори моят лечител (докато извършваше обред за избавяне от уроки).

Както се е родил раб Божий (името), така да се избави от всички болести, от всички скърби, от уроки, от надзор, от страхове, от уплаха, от тегоби, от божи, от насрецен, от остър зъб, от лоши очи, от

бял и черен покров, от баби, от зълви, от блудни девизи. Бъдете, слова мои, леки и силни. На думите ми нека е ключалка морето, а ключове – зъбите. (Дава се на болния вода.) За раб Божий (името) лошата дума да се разнесе от вятъра, да се вкамени в камъка, а камъкът да потъне във водата. Бъдете, слова мои, леки и силни, по-здрави от остър нож, по-твърди от топовно дуло, устата ми са ключалка, езикът ми е ключ. Амин.

И след това плюна през лявото си рамо. След процедурата твърдо реших: „А, не, живата вода трябва да се търси на друго място...“

Магията няма нищо общо

Да, наистина, нека отстраним мистиката и да се опитаме да дадем повече или по-малко научно, рационално обяснение на „магическите“ действия.

Цялата работа е в *електромагнитното въздействие върху структурата на водата*, което протича на ниски честоти.

Отдавна е известно, че механичните колебания в честотата на звуковия диапазон изключително ефективно влияят на развитието на растенията. Всъщност само изглежда, че народните лечители общуват с предметния свят (при баенето над водата например) с помощта на мисълта си или използват своите свръхестествени способности. В действителност всички тези ритуали имат ясна и логична научна основа, която е установена чрез опити и изследвания, провеждани в научни центрове в Русия или зад граница. По какъв начин тези разработки са станали достояние на знахарите, нас не ни интересува, но как въздейства баенето на водата, сега ще се опитаме да изясним.

Първо, когато лечителят хвърля във водата предмети от определени сплави, амулети или други неща, това предизвиква *вибрации* във водата. Кое то води до встъпването на течната среда в реакция с попадналите в нея предмети. Водата си взаимодейства с предметите и в резултат възниква нова енергия.

Второ, когато лечителят започва да бае на водата, то гласът му (интонацията, вибрацията на звуците, температурата на издишвания въздух и д. р.) оказва *електромагнитно въздействие*, което променя скоростта на потоците във водната среда.

Нещо повече: водата е способна да променя своята структура в продължение на деня, тоест характеризира се с определени *биоритми*. Това

е добре известно на лечителите, които използват в практиката си манипулации с вода. Те се опират на следната информация:

Положителна вода (жива)

от 3 до 5 часа

от 9 до 12,40 часа

от 15 до 16,20 часа

от 20,30 до 21 часа

Отрицателна вода (мъртва)

от 24 до 2,59 часа

от 5 до 8,59 часа

от 12,41 до 14,59 часа

от 16,21 до 20,29 часа

от 21,01 до 22,59 часа

При някои заболявания (ракови тумори, фибро-миоми) използват и жива, и мъртва вода. Както ми обясни все същият лечител (както виждате, получих от него доста полезна информация), мъртвата вода е необходима, за да убие вредните микроорганизми, а живата – за да вдъхне енергия в отслабналите от болестта тъкани.

Глава 5

„ДА НАМЕРИШ НЕЗНАЙНО КАКВО“

И така, сами разбирате, че моят поход при лечителя се оказа недостатъчен за намирането на жива вода. Аз дори по никое време се почувствах като Иван Царевич от приказката, който „отива незнайно къде и търси незнайно какво...“

Но си изясних нещо и то беше, че лековитата течност, възпята в приказките, трябва да се търси не при вечерите и магьосниците. Напълно е възможно някои от тях наистина да помагат на болни хора, но на мен като рационален човек ми се искаше да получа научно потвърждение за съществуването на живата вода. И аз посетих мой познат професор – да пийнем хубав чай и да си поприказваме за водата. И ето какво ми разказа той.

„Живата вода е в чинийката“

– Всички смятат, че формулата на водата е H_2O , но това е дълбоко невярно! В действителност формулата изглежда така – $(H_2O)X$. От хикса зависят и всички свойства на водата – обясняваше професорът, като си сипа чай в чинийката. – Водата наистина може да бъде жива (когато X е по-малко от 3–5) или мъртва (когато X е над 20). Знаете ли, че при разчитането на формулата на водата, копната в самовара, X ще е равен на 3? Ето каква вода трябва бързо да се изпие! Гениално изобретение е чинийката. В нея врялата вода се охлажда много бързо и чаят може веднага да се изпие. При това водата не губи свойствата си.

– Излиза, че не напразно търговките винаги пият чая от чинийката? – изключително заинтригуван попитах аз.

– Разбира се! Тази стара руска традиция е високо научна! В самовара чаят непрекъснато кипи, водата става жива. И в чинийката тя ще си остане жива. Ако се пие от чаша, водата започва да се полимеризира – и става мъртва. Безполезна, а често и вредна.

– Как така? – прекъснах обясненията на професора, а същевременно си помислих разтревожено: „Та аз само от чаша пия чай, че при това и от голяма...“

Професорът през това време продължи:

– Още Менделеев е обърнал внимание, че водата притежава и киселинни, и алкални свойства. Водата е неутрална само в големи обеми. В самовара големите мехурчета излитат, остават само малките – няколко молекули водна пара. Водата в тях е чиста, без примеси, високо активна.

Тя бързо утолява жаждата. И е лековита – по свойствата си прилича на водата от минералните извори в Трускавец. Но ако престои, тя се полимеризира, става мъртва – лепкава и неактивна. Лечебните свойства изчезват.

– Но сега с вас успяваме да прием жива вода от чинийките, нали? – побързах да се осведомя, докато наливах в чинийката си поредната порция от димящата ароматна напитка.

– Естествено. Аз самият само така пия чай. Въобще самият процес на пиене на чай е много полезен. Не е случайно, че преди са пиели чай дълго. Постепенно човек започва да се поти, организъмът отделя ненужните шлаки, в клетките старата, мъртва вода се заменя с нова, жива и активна.

– Как водата става мъртва? – зададох накрая „болния“ за мен въпрос.

– Лесно е да се разбере, ако си спомните как ядете диня. Когато е току-що разрязана, диненият сок е прекрасен и на вид, и на вкус. Но щом изтече в чинията, остане там известно време, вече не е вкусен. Значи, вече е успял да се полимеризира. Същите процеси протичат и в изстиващата вода. Соковете от диня, краставици, пъпеши, минералната вода са примери за естествена жива вода. А спящата вода е пример за такава вода, но получена изкуствено, която все пак притежава същите свойства. В спящата вода полимерните вериги са къси, а при изстиването ѝ те се удължават. При охлаждането малките мехурчета се превръщат в по-големи, които изплуват на повърхността и изчезват. Молекулите на такава тежка вода не са нужни на организма. А малките молекули са необходими.

– Споменахте за минералната вода в Трускавец.

– Да, в Трускавец водата се пие само прясна, не се бутилира – само тогава тя е лечебна. Тя не бива да се налива в бутилки, както „Нарзан“ или „Боржоми“, и да се отнесе къщи – лечебните ѝ качества ще изчезнат.

– Чувал съм, че не бива една и съща вода да се кипва два пъти. Освен това казват, че водата от стопен лед е полезна...

– Водата трябва да кипи постоянно, за да се разрушават големите полимерни вериги. Но не силно, да плиска. В това отношение самоварът

е потресавашо изобретение. Хубави са медните самовари, а още повече сребърните, тогава водата допълнително се пречиства и се насища със сребърни йони. Докато водата от стопен лед съвсем не е полезна за организма, както се твърди: тя е силно полимеризирана, а организъмът не приема големите вериги. Те не могат да преминат през системата на капиллярите и мембраните. За активно осигуряване на жизненост е нужна „надребнена“ вода, жива.

– А как се усвоява водката? – зададох на професора друг мой „болен“ въпрос.

– Черният ни дроб играе ролята на филтър и в първия половин час след изпиването на чашка или на по-голяма чаша водка тя не се усвоява. Пиещият не се напива веднага – ето защо си налива втора, че и трета... А когато алкохолът попадне от черния дроб в кръвта, вече е късно: твърде много е изпил. Този ефект се вижда най-добре, когато на премръзнал човек му дадат да пийне алкохол – той се стопля, но не се напива! А пък хитрите американци измислиха уискито със сода. Мехурчетата CO₂ съдействат за усвояването на алкохола почти мигновено. Човек се опиянява в зависимост от това колко е изпил. Същото става и като се пие шампанско... Да ви сипя ли още чай?

Ето така си поговорихме с професора. Тръгнах си след четири часа, много доволен и изпълнен с решимост да продължа своите търсения. Вече много ясно си представях следващите си действия: да отида в библиотеката, да изуча книгите, които ми даде професорът, и разбира се, да се впусна в интернет. В наше време без интернет сме заникъде.

Какво научих за най-простата и същевременно най-загадъчната течност, която ни придружава всекидневно? Доста много. Ще споделя с вас целия натрупан от мен материал, но постепенно.

Какво помни водата

Каквото и да се говори, водата е най-известното и разпространено вещество на земята. Дори най-закоравелият двойкаджия знае формулата ѝ, съвременният градски човек дори не се замисля за ценността ѝ. Достатъчно е да завърти крана, и тя е на разположение – толкова удобно и лесно. Но така ли е в действителност?

Само водата се среща в трите си агрегатни състояния – твърдо, течено и газообразно. Този факт навежда много съвременни учени на мисълта, че водата е *жива субстанция*. Повечето свойства на водата не се

вписват в кодекса на физичните закони и тъкмо с тази си „ненормалност“ тя винаги е привличала учените.

Водата се състои от *супер молекули, клъстъри* – тоест тя притежава особена молекулна структура. Както вече казах, тази структура се променя, ако на водата се въздейства с различни методи: химични, електромагнитни или механични. *Нейните молекули са способни да се престрояват и по този начин да запамятват всяка информация.* Феноменът на структурата памет позволява на водата да приема, съхранява и обменя информация с силната среда.

През 60-те години на миналия век в един от изследователските центрове в Германия станал инцидент, послужил като тласък за изучаване на ново свойство на водата. Съвсем случайно лаборантката изпуснала в съда с дестилирана вода херметично затворена ампула със силна отрова. Като се страхувала да признае своята грешка, тя оставила ампулата във водата и решила да изчака останалите сътрудници да си отидат. Но после забравила за това. Ампулата била открита чак след няколко дни. Водата била подложена на най-щателен химичен анализ – тя се *оказала* безупречно чиста. За всеки случай решили да дадат от нея на лабораторните плъхове. И за голямо изумление на сътрудниците след известно време всички плъхове умрели.

По какъв начин водата е поела смъртоносните свойства на отровата, без да влезе в контакт с нея? Доста по-късно учените установили, че дори след пълно химическо пречистване *водата запазва информация за всички вещества, които са се намирали в нея, във вид на електромагнитни колебания.* Изяснило се, че водата притежава особена молекулна структура, която се променя, ако ѝ се въздейства с различни методи – химически, механични, електромагнитни... Под тяхно въздействие нейните молекули са способни да се престрояват и да „запаметяват“ различна информация, феноменът на структурата памет позволява водата да поема, съхранява и обменя с околната среда данни, носени от светлината, звука, мисълта и дори изречената дума. *Подобно на живата клетка, която пази в генетичния си код сведения за целия организъм, всяка молекула на водата е способна да съхранява информация за цялата планетна система.*

Миникомпютър във водна молекула Основи на биопрограмирането

Уникалността на структурата на водата се състои в това, че тя се групира в т.нар. клъстери – информационни общности, всяка от които представлява своеобразен миникомпютър. Доста по-съвършен от тези, с които сме привикнали.

Във всяка такава общност от паметта на водата (с размери не по-големи от микрон) се намират 44 хиляди информационни панела, всеки от които отговаря за собствен вид взаимодействие с околната среда. Учените смятат, че във всяка клъстерна единица от паметта на водата вече е заложена информация. И не само за миналото, но и за бъдещето.

Ако си спомним, че човешкото тяло се състои от 70% вода, не е трудно да се стигне до извода, че всички ние сме програмирани системи. Всички външни фактори, включително и общуването между хората, променят структурата и биохимичния състав на течната среда на организма на петъчно ниво. Без да го съзнаваме, ние всекидневно програмираме себе си и хората около нас. Учените потвърдиха тази почти фантастична теория.

Бързата умора, лошото настроение, безпричинната агресивност, нервността, болестите – всичко това е резултат от негативно био-информационно въздействие. Ето защо е така важно да внимаваме какво говорим, да разбираме, че думите ни влияят на всичко около нас. Нещо повече, дори с лошите си мисли човек е способен да отрови всичко, което съдържа макар и незначително количество вода. Можете да си представите какви размери придобива това в мащабите на планетата!

Някои учени смятат, че много бури, урагани, наводнения и други природни катаклизми са реакция на водата спрямо общото замърсяване на енергоинформационната среда. Така водата връща на света заложена в нея информация.

А как замърсяват средата насилието, криминалните случаи, военните конфликти... Дори ако всичко това става на кино, всички мисли, емоции все едно се запомнят от информационната среда и вече съществуват самостоятелно, по-нататък въздействат върху нашия живот и душевност. Този вид замърсяване е по-страшен от всичко друго.

Доказано чрез опит

В една от лабораториите на министерството на здравеопазването на Руската федерация са проведени опити за дистанционно въздействие от екстрасенси върху структурата на водата. Доставяли чиста вода, след което екстрасенсът „влагал“ в нея информация за някаква болест (да рече паралич) в паметта на водата. После във водата поставяли инфузории и те... се парализирали. Опитите се повтаряли многократно, но резултатите били същите.

Веднага се сещам за Алан Чумак, който зареждаше от екрана на телевизора вода, и свързания с това ажиотаж. Както по-късно се изясни, лечебният ефект от такова масово „зареждане“ е твърде съмнителен, тъй като влаганата в течността програма в зависимост от индивидуалните особености на организма може да донесе както полза, така и вреда.

А що се отнася до обикновените хора... можем ли ние да въздействаме на водата със своите мисли, чувства, думи? Учените отговарят: „Безусловно“. В Санкт Петербург, в лабораторията на професор Константин Коротков обикновени хора, далеч не екстрасенси, са участвали в такъв експеримент. Те били помолени да се съсредоточат, да се концентрират върху радостни, добри мисли (например за любим човек), а след това да насочат тези мисли към водата. В повечето случаи се наблюдавало изменение на физичните параметри на водата. Тя ставала по-вкусна, изборна.

Установено е, че чрез енергоинформационното поле водата запазва връзката си с човека, който ѝ въздейства. При това на каквото и разстояние да се намира, ако нещо се случи с него, в структурата на водата също настъпват изменения. Поразително! Но още по-удивителен е друг факт: ако се въздейства по определен начин на водата, която е „запомнила“ мислите на даден човек, то и в неговото състояние (поведение, настроение) ще настъпят изменения.

Излиза, че духовният свят може да се прояви материално с посредничеството на водата...

Японският професор Имото Масару е провел редица много интересни опити. Той замразявал капки вода и след това ги изучавал под силен електронен микроскоп с вградена фотокамера. Неговите експерименти нагледно показали измененията в молекулярната структура на водата при взаимодействието ѝ с обкръжаващата среда.

Замърсената вода имала структура с информационни общности,

които били лошо свързани една с друга и обмяната на информация между тях била затруднена. А водата от планински потоци и извори показвала ясна геометрична структура, подобна на тази, която се наблюдава при снежинките.

След това професорът проверил какъв ефект предизвиква музиката върху структурата на водата. Той поставял съдове с дестилирана вода около магнетофон за няколко часа, а след това замразявал водата и я фотографирал. Структурата на молекулите се променяла по различен начин от музикалните композиции. Но най-удивителното било, че водата реагирала на думи, напечатани на хартия и залепени на стъкления съд.

Професор Масару публикувал фотоалбум с резултатите от своите опити, които нагледно демонстрира как водата реагира на всеки звук, емоция или мисъл.

Какъв извод може да се направи? Когато пиете вода, чай или сок, старайте се да не го правите, докато си мислите лоши неща. Това може да ви причини вреда. Помнете, че всички хранителни продукти, особено пресните, съдържат голям процент вода, който може да „запише“ лошо или доброто ви настроение.

От една страна, тези свойства плашат, а от друга... Нали можем да ги използваме в своя полза. Като програмираме по определен начин водата, можем да подобрим усвояването на едни или други продукти от организма. Именно върху този ефект се основава и обичаят на вярващите хора да казват молитва преди хранене и да освещават храната си по този начин. Жизнената енергия в пресните продукти се намира в свързано, сякаш блокирано състояние. Освещаването на продуктите преди хранене разблокира тази енергия. След такава проста процедура всеки хранителен продукт може да стане лекарство за вашия организъм...

И така, водата може да бъде жива или мъртва в зависимост от информацията, с която си взаимодейства. Получаването на жива и мъртва вода чрез промяна в структурата ѝ, според мен, изглежда съвсем научно. В крайна сметка тази теория е възпирала и е потвърдена по опитен път тъкмо в научните кръгове. Все пак аз се доверявам на учените.

Дали намерих „незнайно какво“? Още не. Засега само получих теоретично потвърждение за съществуването на живата и мъртвата вода. Практиката все още куца. Във всеки случай поне знам, че съм на прав път. Нещо повече, почти стигнах до целта на своето пътешествие. Както се казва в една детска игра: „Вече е горещо!“

Глава 6

ПРИГОТВЯНЕ НА ЖИВА И МЪРТВА ВОДА

История на изобретяването на един чудесен уред

Авторът на уреда за приготвяне на жива и мъртва вода, Л. И. Кротов, е широко известен в кръговете на хората, които са се сблъскали с необходимостта от профилактика или лечение с помощта на използването на жива и мъртва вода.

Историята на изобретяването на този чудесен апарат не е тайна. Достатъчно е просто да се разлистят списанията от минали години, за да си спомним как е направено това откритие. Материалът за човека, излекувал се, когато лекарите вече не можели да му кажат нищо утешително, стана сензация в медицинските кръгове. Но да разкажа всичко поред.

И така, в началото на 1981 година на Л. И. Кротов била поставена диагноза: възпаление на бъбреците и аденом на простатната жлеза. Бъдещият автор на „приказния“ апарат постъпил в урологичното отделение на Ставрополския медицински институт, където лежал повече от месец. Когато му предложили операция на аденома, той отказал и бил изписан. От този момент започнал да действа самостоятелно.

Макар и тежко болен, той се трудил в продължение на три години над устройството за получаване на жива и мъртва вода. По късно за него била публикувана статия в списание „Изобретател и рационализатор“ (№2, 1981; авторът на статията е В. М. Латишев) под заглавие „Неочаквана вода“. В същото списание (№9, 1981) било поместено интервю на специалния кореспондент Ю. Егоров с академика на узбекската Академия на науките Вахидов под заглавие „Активираната вода е перспективна“.

Първото изпитание на получената вода Кротов провел върху незарастваща в продължение на 6 месеца рана на ръката на сина си. Проведеното пробно лечение надминало всякакви очаквания: *раната се затворила още на втория ден*. Самият Кротов започнал да пие жива вода по половин чаша преди хранене три пъти дневно и почувстват явно облекчение. *Аденомът изчезнал след седмица*. Освен това *изчезнал радикулитът, спаднали отоците по краката, нормализирало се кръвното*

налягане.

За по-голяма убедителност след седмица прием на жива вода Кротов отишъл в поликлиниката за изследвания, след които се изяснило, че той е напълно здрав. Но чудесата не свършили дотук.

Веднъж негова съседка си заляла ръката с вряла вода и получила изгаряне от III степен. За лечение използвала жива и мъртва вода от апарата на Кротов и *от изгарянето след 2 дни не останала и следа.*

Синът на познат на Кротов, инженер Гончаров, имал гной във венците от 6 месеца, в гърлото му се образувал налеп. Използваните различни методи на лечение не давали резултат. Тогава Кротов посъветвал момчето да премине курс на лечение с активирана вода: 6 пъти дневно той жабуркал венците и правел гаргара на гърлото с мъртва вода, а след това изпивал по чаша жива вода. В резултат момчето се излекувало за 3 дни.

Авторът е проучил повече от 600 души с различни заболявания и във всички случаи резултатът от лечението с чудодейната вода е положителен.

Апаратът за изработване на жива и мъртва вода е много прост. Можете сами да си го направите у дома. По-нататък ще приведа подробно описание на устройството, което позволява получаването на жива (алкална) и мъртва (киселинна) вода във всякаква концентрация.

Проведеното изпитание на водата в лабораторията на Ставрополската ВиК (жива вода – 11,4 единици, мъртва – 4,21 единици) показало, че тази концентрация се намалява за месец само с няколко стотни, а температурата не влияе за понижаване активността на водата.

Използването на активирана вода на практика даде възможност на изобретателя да състави практическа таблица на лечебните процедури при редица заболявания, да определи продължителността на лечението и да проследи хода и характера на оздравяването.

Активирана вода... Ето как в наши дни се нарича научна същата онази вода, заради които се отправя на път Иван Царевич...

Все пак искам да ви предупредя да не се занимавате със самолечение без консултация с лекуващия ви лекар.

Как работи апаратът

И така, водата постави пред учените поредната загадка, когато те я подложили на въздействието на електрически ток (ако си спомняте,

спрях разказа си за получаването на жива и мъртва в първа глава с тази фраза). Същият ефект е бил наблюдаван и по-рано, при електролизата, но като временен: при пропускането на ток между потопените във вода електроди около единия от тях (анода) се образувала киселинна среда, а около другия (катода) – алкална. След изключването на тока течността отново ставала неутрална.

Поставянето на полупропусклива преграда между електродите позволило, без да се нарушава ефектът, да се предотврати смесването на образувалите се под влияние на тока среди и да се получат две различни течности – *анолит* и *католит*. Изследването им доведе до откриването на новите активни свойства на необичайната вода: *при анолита те са оцеляващи, при католита – възстановяващи*.

Изучаването им в различни институти и лаборатории в Ташкент, Казан, Москва, Киев, Санкт Петербург и някои други градове разкри широк диапазон за възможното практическо приложение на тези свойства – от производството до бита.

Работниците от хранително-вкусовата промишленост например се заинтригували от факта, че киселинната вода може да удължи срока на годност на бързо развалящите се продукти, медиците се впечатлили, че тя спира възпалителните процеси и поради това е годна за обработване на одрасквания и рани, а третирането им след това с алкална вода ускоря зарастването.

Любопитни резултати дали и опитите с растения. Една група поливали с обикновена вода, друга с алкална (католит), а трета с киселинна (анолит). В сравнение с първата растенията от втората група се развивали забележимо по-бързо, а от третата въобще не растели. Но когато третия участък започнали да поливат с алкална вода, растенията не само пораснали, но и бързо изпреварили първите две групи.

Ето какво казва за апарата народната лечителка и доктор на медицинските науки Елена Антоновна Смелова: „Действието на апарата е много просто. От химията знаем, че всяка течност е електролит. Водата е един от най-чистите електролити, в нея има определено количество метали и минерални вещества. Химичната реакция под въздействието на електрически ток дава алкална, положително заредена, жива вода и киселинна, отрицателно заредена, мъртва вода.

Човешкият организъм е всъщност голяма биохимическа лаборатория. Нали 70% от него са вода. Киселинната среда има свойството да убива опасните бактерии и вируси, съдейства да изчистването на тези участъци от кожата или вътрешните органи, в които протича

възпаление. То е следствие от усиленото размножаване на микроорганизмите. Докато алкалната среда на свой ред възстановява повредените тъкани. Протича биохимична окислително-възстановителна реакция.“

Всичко е доста просто, нали? Алкалната вода със знак + е жива, киселинната със знак – е мъртва.

И е ясно как се получава такава вода, достатъчно е малко да си опресним училищния курс по физика и химия.

Как да си направим тогава устройство за получаването на жива и мъртва вода?

Направи си сам

И така, какво представлява апаратът за жива и мъртва вода? Сега, когато не се съмняваме в съществуването на живата и мъртвата вода, ние писмено ще я приравняваме към „обичайната“ вода, каквато например е алкалната или киселинната вода (думата „обичайна“ поставям в кавички в този случай, защото нито живата, нито мъртвата вода могат да бъдат наречени обичайни). Да приключим дотук отклонението в лингвистиката и да се заемем най-сетне с работа.

Апаратът представлява съд, разделен на две отделения с полупропусклива мембрана. В отделенията се поставят електродите – анод и катод, които се включват към източник на постоянен ток. Същината на процеса се състои в това, че под въздействието на електрическото поле йоните проникват през мембраната и създават повишена концентрация на катиони и аниони в двете отделения на съда. След като токът се изключи, концентрацията на катиони и аниони не се изравнява заради лошата проницаемост на мембраната.

Този апарат често е наричан *електролизатор*, *хидролизатор* или *активатор*. Водата, получена с помощта на апарата, се нарича *активирана*. Аз също ще си служа с тези термини.

Мога да ви предложа три начина за направата на самоделен електролизатор за получаването на активирана вода. Първият е по-сложен, вторият е по-прост, а третият е съвсем прост. И трите начина са добри, апаратите, изработени и по трите схеми, работят изправно. Така че си изберете който повече ви харесва.

I начин

1. В неголям пластмасов бидон с отрязана горна част поставете две

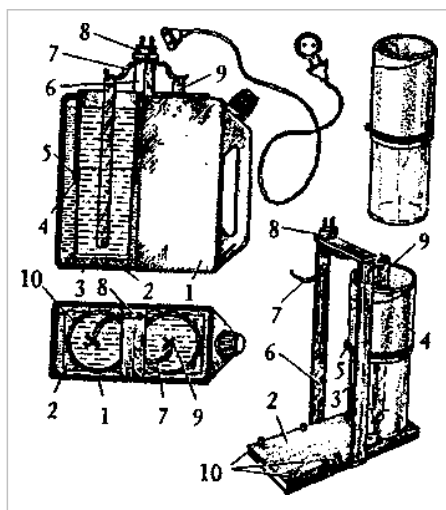
обикновени високи чаши, чиито стени обвийте с кадастрон. За целта изрежете от кадастронов лист два правоъгълника с размери 110×500 мм и предварително ги кипнете във вода, за да се извлече от хартията технологичното лепило. Плътно увийте по краищата чашите и закрепете с връвчица (вж. фиг.1).

2. Напълнете с вода и трите съда.

3. Поставете електродите в чашите и апаратът е готов за работа. Водата в бидона е предаващата среда, анолита (мъртвата вода) и католита (живата вода) ще получим в чашите.

4. За да е по-удобно чашите да се извадят след приключването на процеса, изработете поставка от полистирол със стойки и дръжка, на които са закрепени вилката и куките за окачването на електродите (както е прието в галванотехниката).

Подготовката на апарата за работа започва с напълването му с вода (най-напред чашите, за да не изплуват) до едно ниво, на 15–20 мм от долния край на ивицата кадастрон. След това в чашите електродите се спускат и се окачват на куките към вилката се съединява шнур и приборът се включва в мрежата. За успешното активиране на прибора ще свидетелства един интересен признак: *Възникването на забележимо различие в нивото на водата и в трите съда – това е за сметка на т.нар. осмоза.*

фиг.1. Активатор I:

1 – бидон, 2 – поставка, 3 – чаша, 4 – кадастрон, 5 – връвчици, 6 – стойка, 7 – кука, 8 – вилка, 9 – електроди, 10 – ограничители

Киселинната вода (в чашата, където е електродът, включен чрез диод) намалява нивото си спрямо неутралната вода в бидона, а алкалната, напротив, ще го повиши със същата величина (около 3–6 мм).

Степента на киселинност и алкалност обикновено се оценява с т.нар. *водороден показател рН*, който се измерва с практически недостъпен за бита прибор „Йономер“. Според неговите показания в обикновената вода рН е равен на 7, при католита той се повишава до 10 и повече, а при анолита е 2,5 и по-малко.

В домашни условия получените течности могат да бъдат проверени с лакмусова хартийка. Най-простият начин е пробата с фенофталеин, който се продава в аптеките (понякога под името „Пурген“).

Разтворете таблетката пурген в супена лъжица вода, гребнете с друга лъжица от католита и капнете от разтвора. Католитът веднага ще почервене (след двуседмичен престой почервява по-бавно). Ако от оцветения католит се капне в проба анолит, ще се наблюдава обезцветяване, което ще свидетелства за достатъчната активност на анолита.

Сега да кажем няколко думи за продължителността на съхранение на свойствата на активираната вода. Анолитът остава активен 1–2 месеца. Католитът след седмица губи около четвърт от своята първоначална сила.

II начин

1. Напълнете стъклен буркан (1 л) с вода от чешмата.
2. Пуснете в буркана брезентова торбичка, напълнена с вода.
3. Поставете капака с електродите на буркана.
4. Вмъкнете електродите от листовата неръждаема стомана, единият от които (този в торбичката) Включете направо в мрежата, а другият – чрез диод с 5–10 А (например от типа Д242).
5. Включете електродите в мрежата и изключете след 15–20 минути.
6. Махнете капака на буркана, с помощта на маркуч отлейте киселинната вода в отделен съд, след това преместете със същия метод алкалната вода от брезентовата торбичка в друг съд.

III начин

1. Напълнете стъклен буркан (0,5) с вода.

2. Пригответе керамична чашка (цилиндрична) с такъв размер, че свободно да влиза в буркана.

3. Напълнете чашката с активен въглен на прах и поставете в него сребърна жичка.

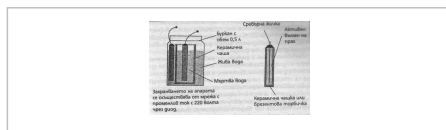
4. Сложете чашката в буркана.

5. Поставете електродите в буркана и в чашката. В керамичния съд трябва да се намира електродът със знак + (той трябва да е включен направо в мрежата), а в буркана е електродът със знак – (този електрод се включва чрез диод с 5–10 А.

6. Включете апарата в мрежата за 15–20 минути. Захранването на апарата е от мрежа с променлив ток с 220 V през диод.

7. Изключете апарата от мрежата. В керамичната чаша течността ще е по-тъмна – това е мъртвата вода. Водата в буркана е жива.

8. Прелейте двата вида вода в отделни съдове с метода, описан в начин II (фиг.2).

фиг.2. Активатор III

Съвети за използването на апарата

Както ви обещах още в началото на книгата, ще бъда обективен и затова няма да скрия от вас някои минуси на активатора на жива и мъртва вода.

На първо място този уред не е безопасен и не е лишен от недостатъци. Истината е, че изобретателят на апарата е забравил първия закон на Фарадей, според който съвсем не бива да се използват високи амperi: със същия успех може да се мине и с милиамperi, като съответно се удължи времето за въздействие – при малък волтаж на тока няма опасност от прегряване.

Също така изобщо не е нужен мощният и скъп диод с 5–10 А. Той спокойно може да бъде заменен с по-прост, който струва стотинки и е разчетен на максимум прав ток от порядъка на 0,3 А (например от типа Д7Ж или с друга буква в края). За по-голяма надеждност може да се включат във верига два такива диода.

Активаторът с режим на работа на милиамапери е доста по-безопасен: апаратът може да остава дълго време включен, а водата в него леко ще се стопли в началото, но по-нататък няма да повишава температурата си, тъй като при активирането ѝ токът намалява стойностите си 2–4 пъти. Крайните резултати от активирането на водата ще бъдат съвършено същите, както и при режим с високи амperi: те са еднакви, независимо дали токът е 5 А ще преминава през апарата 5 минути (300 секунди) или с 0,05 А за 500 минути (30 хиляди секунди).

Да, минуси има, но е налице и начин за тяхното отстраняване. Ще ви кажа какви условия трябва да спазвате, за да работи вашият апарат дълго и ефективно.

Формата, размерите и взаимното разположение на електродите не са от значение, съвсем друго нещо е изборът на самия материал. Имайте предвид, че дори устойчивата на ерозия неръждаема стомана в хода на електролизата, макар и в незначителни количества, се разтваря в анолита, при това в по-голяма степен тези видове, които са чувствителни към магнитата. Ето защо привличаният към магнитата материал не е пригоден: електродът от него след недълга употреба придобива шупли, теглото му се намалява – той активно се разтваря.

Добрите електроди се получават от трапезни прибори с надпис „неръжд.“.

Тъй като във водопроводната вода винаги има примеси на хлор, флуор, желязо и различни соли, върху кадастрона, с който са обвити чашите, се образуват петна, на електродите, особено върху катода – матов налеп. Този налеп се премахва лесно с памучен тампон, потопен в оцет; може също да се сменят местата на електродите – налепът ще изчезне. Акадастронът трябва да се сменя от време на време.

Една и съща брезентова торбичка може да се употребява не повече от 2–3 пъти.

Имайте предвид, че и върху брезента се образува налеп, който трябва да се отстранява периодично.

Торбичката и бурканът трябва да се съхраняват отделно. Като материал за торбичката може да послужи и химически филтър, но все пак е за предпочитане да се направи от брезент.

Не забравяйте, че при хидролизата водата се нагрива. Концентрацията на разтвора е достатъчно висока (температурата достига до 45 °С), така че не вземайте буркана с голи ръце – можете да се опарите.

Помнете! Тъй като за електродите се използва неръждаема стомана, те винаги се окисляват по време на реакцията, водата се насища с

йони на тежки метали, които не са безопасни. Така че преди да говорим за ползата от живата и мъртвата вода, трябва да помислим за нейната безвредност. Оттук и изводът: следете състоянието на своя чудесен апарат.

Да минем на следващия въпрос. При кои болести е най-добре да използваме тази вода?

Глава 7

ЛЕЧЕНИЕ С ЖИВА И МЪРТВА ВОДА

Въздействието на водата, получена с чудесния апарат, е универсално, често профилактично. Важно е само да се знае в какво количество и за колко време да се използва това лекарство Много е важно да не прекалите – помнете, че заради силно действащата киселинно-алкална структура *можете да използвате живата и мъртвата вода в малки дози и не по-дълго от 3–4 дни.*

Тя влияе добре на вътрешните органи – бъбреци, черен дроб, стимулира работата на червата.

При *стомашно-чревни разстройства* изпиването на половин чаша мъртва вода до половин час ще премахне болките в корема.

При *простуда, хрема, ангина*, дори при грип активираната вода действа много ефективно.

Гнойни рани, циреи, изгаряния зарастват направо пред очите при използването на тази вода. Поразеното място трябва да се промие с мъртва вода, а след 3–5 минути да се намокри с жива вода и след това, в продължение на две денонощия да се правят компреси само с жива вода. При вътрешни гнойници две денонощия на възпаленото място се държи компрес с мъртва вода.

Всяка *болка в зъбите* изчезва 4–5 минути след като устната кухина се изплакне с мъртва вода (анолит). Анолитът притежава висока проникваща способност в живата тъкан. Той унищожавя болестотворните бактерии и в резултат възпалителният гноен процес се прекратява и с него и отива и болката.

За козметични *цели* тази вода може да се използва за възстановяване растежа на косата и подобряване състоянието на кожата. Измитата коса леко се подсушава с хавлия и се изплаква първо с мъртва, а след това с жива вода. След измиване на лицето то се обтрива с памук, напоен с мъртва и след това с жива вода в тази последователност. Кожата става чиста и свежа.

За *повишаване обцията тонус* на организма може сутрин и вечер след хранене устата да се изплаква с мъртва вода и да се изпива половин чаша жива вода.

По-подробна информация как да се провежда лечението с жива и мъртва вода ще намерите в следващата таблица.

Приложение на активизирана вода в различни случаи на заболявания (Ж – жива вода, М – мъртва вода)

Наименование на заболяването	Ред на провежданите процедури	Резултат
Аденом на простатната жлеза	В продължение на 5 дни 4 пъти дневно 30 минути преди хранене се приемат по 1/2 чаша Ж.	След 3–4 дни се отделя слуз, няма желание за често уриниране. На осмото денонощие аденомът изчезва.
Ангина	В продължение на 3 дни 5 пъти дневно след хранене се прави гаргара с М и след всяко гаргарене се изпива 1/4чаша Ж.	Температурата спада още през първия ден. На третия болестта е излекувана.
Болки в ставите на ръцете и краката	3 пъти дневно преди хранене се изпива по 1/2 чаша М.	Болката се прекратява на първия ден.
Възпаление на черния дроб	В продължение на 4 дни се приема по 1/2 чаша вода 4 пъти дневно. Първия ден само М, през следващите Ж.	Възпалителните процеси се неутрализират.
Възпалителни процеси, затворени циреи	В продължение на 2 дни се правят компреси на възпаления участък със затоплена М.	Изчезването на възпалителния процес става в течение на 2 денонощия.
Хемороиди	В продължение на 1–2 дни се правят промивки с М, а след това се поставят тампони, напоени с Ж, които се сменят след изсъхването им.	Кръвотеченията се прекратяват, раничките зарастват за 2–3 денонощия.
Хипертония	2 пъти дневно се приема по 1/2 чаша М.	Налягането се нормализира.
Хипотония	2 пъти дневно се приема по 1/2 чаша Ж.	Налягането се нормализира.
Гнойни рани	Раните се промиват с М, а след 3–5 минути се намокрят с Ж, след това 5–6 пъти дневно се мокрят само с Ж.	След 5–6 дни раните зарастват.

Лечение с жива и мъртва вода

Главоболие	Изпива се 1/2 чаша М.	Болката изчезва след 30–50 минути.
Грип	През деня 8 пъти се правят промивки на носа и устната кухина с М, а преди лягане се изпива 1/2 чаша Ж.	След едно денонощие грипът отзвучава.
Миризливи крака	Краката се измиват с топла вода, изтриват до сухо и се намократ с М, а след 10 минути се обливат с Ж и се оставят да изсъхнат.	Неприятната миризма изчезва.
Зъбобол	Жабурка се с М в продължение на 5–10 минути.	Болката изчезва.
Киселини	Изпива се 1/2 чаша Ж.	Киселините изчезват.
Кашлица	В продължение на 2 дни се пие по 1/2 чаша Ж 4 пъти дневно след хранене.	Кашлицата изчезва.
Колпит	Затоплят се М и Ж до 37–40 °С и преди лягане се правят промивки на влаглището с М, а след 10 минути с Ж. Процедурата се повтаря 2–3 дни.	След първия ден колпитът изчезва.
Хигиена на лицето	Сутрин и вечер след измиване лицето се обтрива първо с М, след това с Ж.	Пъпките изчезват, кожата става нежна.
Лишей, екзема	В продължение на 3–4 дни поразеният участък се мокри с М и се оставя да изсъхне, след което 5–6 пъти се намокря с Ж. (Сутринта се третира с М, а след 10–15 минути с Ж, след това още 5–6 пъти с Ж през деня.)	Екземата изчезва след 3–5 дни.
Миене на косата	Косата се измива с шампоан, изтрива се. Изплаква се с М, а след 3 минути с Ж.	Изчезва пърхотът, косата става по-мека.
Изгаряния	Ако има мехури, те трябва да се спукат. Поразеният участък се мокри с М, а след 5 минути с Ж. След това в продължение на деня 7–8 пъти се мокри с Ж. Процедурите се провеждат 2–3 дни.	Изгарянията заздравяват за 2–3 дни.
Подути ръце	В продължение на 3 дни се пие вода 4 пъти дневно 30 минути преди хранене: първия ден – М по 1/2 чаша; втория ден 3/4 чаша М, а третия 1/2 чаша Ж.	Подутините спадат, болките утихват.
Диария	Изпива се 1/2 чаша М, ако през деня диарията не се е прекратила, процедурата се повтаря.	Болките в корема изчезват след 20–30 минути.

Рани от порязване, убождане, разкъсване	Раната се промива с М и се превързва.	Раната заздравява за 1–2 дни.
Протриване на врата	Прави се компрес на врата с топла М и се пие 4 пъти дневно по 1/2 чаша преди хранене	Болките изчезват за 1–2 дни
Радикулит	3 пъти през деня се изпива по 3/4 чаша Ж.	Болката изчезва за 1 ден, понякога след 20–40 минути.
Разширени вени, кръвотечения от разкъсани възли	Подутите и кървящите участъци се промиват с М, след това парче марля се намокря с Ж и се налага върху подутите вени. Вътрешно се приема по 1/2 чаша Ж с промеждутък от 4 часа (4 пъти дневно). Процедурата се прави 2–3 дни.	Кръвоизливите се прекратяват, съдовете се свиват.
Стерилизация и дезинфекция	Всякакви предмети, плодове, зеленчуци се намокрят или изтриват с памук, натопен в М.	Обработените предмети не носят опасност от заразяване с болестотворни бактерии.
Отстраняване на мъртва кожа от стъпалата на краката	Краката се накисват в топла сапунена вода, изплакват се с топла вода и без да се бършат, се мокрят със затоплена М, като се обтриват участъците с удебелена кожа и тя се отстранява. След това краката се измиват с топла Ж и се изтриват до сухо.	Краката стават меки и еластични.
Подобряване на самочувствието, нормализиране на основните функции на организма	Сутрин и вечер след хранене устата се изплаква с М и се изпива по 1/2 чаша Ж.	Укрепва имунитетът, нормализират се процесите на обмяната на веществата.

Забележка: При употреба само на Ж възниква жажда, която трябва да се утоли с компот или подкиселен чай. Интервалът между приема на М и Ж вътрешно трябва да бъде не по-малък от 2 часа.

Глава 8

САМИ СТАВАМЕ ВЪЛШЕБНИЦИ

Когато за първи път чух за хидролизатора, си помислих: „Ето, че приказката стана истина!“ Но едно е да чуеш, а друго – да повярваш, пък и сам да провериш, за да се убедиш окончателно.

Задах си въпроса има ли хора по света, които имат опит в получаването и лечението с жива и мъртва вода. И кои, ако не обикновените, простите хора ще знаят как това става и как се прави?

Откъде, моля, такава логика? – ще попитате. Е, спомнете си откъде са дошли приказките. Правилно, от народа. Който твърди, той знае. И затова дойде времето да се смеси, както се казва, с народа.

Да събера писмата на хора, на които е помогнало лечението с жива и мъртва вода, беше доста трудно по две причини. Първо, далеч не всички са готови да признаят, че ползват апарата за производство на жива вода, а второ, малцина искат да разкажат за болежките си и как ги лекуват. Жените обикновено се стесняват да споделят, че страдат от специфични, може би и интимни болести, а да накараш мъж да признае, че има аденом или простатит – това си е чиста фантастика.

И все пак ми провървя. Успях да убедя няколко души да напишат за своите успехи в приложеното лечение. При това, естествено, ако разкажат за лечение на ангина мога да използвам изцяло, историята за лечение на аденом, както сами разбирате, ще приведа частично.

**„Радвам се, че не престанах да вярвам в
приказките!“**

Сравнително неотдавна започнах да си кореспондирам с една жена (впрочем за това ми помогна всеилният интернет) и я помолих да разкаже как се е лекувала с жива и мъртва вода. Тя дълго ми отказваше с аргумента: „Виж, Максим, хората няма да повярват, ще си помислят, че някаква приказка разказвам. Аз съм възрастна жена, а не някакъв си Иван Глупака!“

Спомням си как веднага си помислих: „Колко е загадъчна руската душа! Защо се сравнява с Иван Глупака, а не с Иван Царевич например? Като че ли глупакът може да намери жива вода...“

Ние често се въздържаеме да споделяме своите успехи и ни се иска лекарството да дава стопроцентов резултат. Помислете си, та това е невъзможно! Гаранцията за качество е винаги знанието, опитът и добрият съвет.

Приказки, казвате? Е, ето ви приказка. Макар че, знаете ли, трудно е да наречеш приказка изпитанието, през което преминало едно цяло семейство. Привеждам писмото във вида, в който ми беше изпратено.

Здравейте, Максим,

Така се случи, че ме убеди да ви пиша моя приятелка, с която се познавате още от времето, когато сте били в Китай. Тя ми разказа, че се готвите да пишете книга за различни методи на лечение, за народната медицина, общо казано, за това, което наричат „нетрадиционна медицина“. Тя ви описа като много почтен човек, ето защо се съгласих да ви разкажа в какъв ад живеех, преди да започна лечение с жива и мъртва вода.

А разказът ми ще ви прозвучи като измислица, като приказка някаква. Аз впрочем обичам приказките и им вярвам. И синът ми вярва в тях – и в Дядо Мраз, и в Снежанка. А може би само така ми се струва? Но ми се иска приказките да живеят по-дълго в душата му. Пък и само на тях ми се наложи да се уповавам. Мъжът ми имаше много сериозни проблеми в работата си. Няма да разказвам всичко, но веднъж той получи травма. Започна да се лекува, а лечението беше скъпо. Но това не е важно, важното е, че всичко завърши с това, че той получи аденом на простатата. Стигна се дотам, че не можехме да излизаме от къщи. Синът ми се разстройваше, но какво можех да направя? Баща му не ходеше на футболните му мачове, не посещавахме мероприятията в училище, макар че това беше много важно за тяхната ръководителка. Дотогава винаги участвахме във всички съревнования и игри. Знаете какви – семейни, с децата... Синът ни учеше в гимназия, където се обръщаше специално внимание на работата с децата, ето защо често се провеждаха такива мероприятия като „Мама, татко и аз сме спортно семейство“. А също и по география, и семейни викторини по литература. Но ние не можехме да ги посещаваме заради силните болки на мъжа ми. Той страдеше, пиеше лекарства, ходеше по лекари и много се страхуваше, че синът ни ще се отчужди от него. Но момчето ни е добро, разбира. И дълго чакаше почти половин година. А след това стана скандал в

училище. Сбил се с някого през междучасието. Онова момче казалото, че родителите му не идват в училище, защото баща му си има любовница. Ето такива работи. Това не беше вярно, разбира се, но синът ни получи стрес.

Обърнахме се към семейния лекар и той ни каза, че има едно средство. Посъветва ни към кого да се насочим и какво да правим. Така се срещнахме с живата и мъртвата вода. Мъжът ми започна да пие такава вода – 4 пъти дневно преди хранене в продължение на 5 дни. След две седмици можахме да отидем в училището. А след месец гледахме мача, в който играеше и нашият син. Неговият отбор спечели. И ние също. Толкова се радвам, че не престанах да вярвам на приказките. Сега мъжът ми е здрав и аз съм добре. Ето вече две години нямаме никакви проблеми.

С уважение Елена

Благодаря ви, Елена. Много съм ви признателен за писмото, в което споделяте своите беди и радости.

Никой не може да съди някого, че е болен, и аз лично много се радвам, когато в живота намеря потвърждение, че лечението помага.

„Не бих повярвала, ако сама не бях видяла!“

Впрочем лечението с жива и мъртва вода помага не само при вътрешни болести, а и при външни. Приятелка на моя позната например се мъчеше от „възпаление на кожата“, както го наричаше. Звучи доста дипломатично, нали? Всъщност това бяха обикновените пъпки. При това в доста голямо количество: направо нямаше чисто място на лицето ѝ! Бедното момиче реши, че никога няма да се омъжи с такова лице. Но чуйте какво ми писа за нея моята позната.

Изпробвахме какви ли не методи, само присаждане на кожата по лицето не сме правили. А времето си вървеше. Запозна се горкичката ми приятелка с млад мъж по интернет, нали знаете, има такъв сайт за запознанства. И двамата се уговориха да се видят след месец, когато той дойде в нашия град. Хукна тогава Оля (така се казва приятелката ми) по козметици. А там изобщо не я обнадеждиха. Един месец не е много дълъг срок. Затова пратиха Оля в частна клиника, където ѝ поискана такава сума за почистване на лицето, че свят ѝ се изви. Родителите ѝ всъщност не са бедни, но и те нямаха толкова пари на ръка. И

тръгна Оля по познати да иска пари назаем. Е, някой я посъветва да пробва с вода. Оля не повярва, разбира се, дойде при мен да сподели. Тя си е таква, недоверчива, с характер, не приема нищо на доверие. Делова, накратко казано. И така, дойде да се посъветва. Какво да стори? Младежът скоро ще пристигне, а тя е като крастава жаба – цялата в пъпки. Посъветвах я да опита. Все пак не е някакво екзотично лекарство, а вода. И започна Оля да се мие с водата. И аз нямаше да повярвам, ако не я бях видяла след месец. Дойде с момъкът при мен на гости. Лицето ѝ чисто-чисто, свежо, красиво. Икуших се и реших и аз да си пийна от тази водичка. Нали няма да ми навреди?

Не, няма да навреди. По простата причина, че говорим тъкмо за вода. Тонизираща и лековита.

„Благодарна съм на тези, които ми разказаха за живата вода!“

Тази вода е много полезна за лекуване на болести, свързани с поражение на съдовете. Така например чудесно се поддават на лечение с жива вода хемороидите. А също сърдечно-съдовите заболявания – хипотония, хипертония.

Ето и писмото...

На 64 години съм и страдам от хипертония. Използвала съм какви ли не средства, но как с моята пенсия да се занимавам с избор на най-подходящото за мен лекарство? Почти цял живот карам на лекарства. И тогава ме посъветваха да пробвам с жива и мъртва вода. Видя ми се чудно, че водата лекува. Разбира се, използвам вода за приготвяне на храната и за чай, купувам си от магазина трапезна вода. Само за това не ми стигаше задълго, но чак и да се лекувам с нея? Признавам си, че много-много не повярвах, но реших да опитам, когато ми обясниха колко е изгоднo и евтино.

Да, аз цепя стотинката на две, защото никої не ми помага материално. И така, от меркантилни съображения започнах лечението. И знаете ли, просто стана чудо! Минаха няколко дни и ми стана по-леко. Вече цяла година провеждам курсове и дори забравих за високото кръвно. Освен това чувствам лекота, сякаш изцяло съм се прочистила с живата Вода. Благодарна съм на тези,

които ми казаха за живата Вода! И че мога да се излекувам по този начин.

С уважение, Н. Н.

За рибата, ставите и живо-мъртвата вода

В селото, където имам дача, живее мой приятел, запален рибар. От всичко на света най-много обича риба. Понякога ми се струва, че самият той прилича на риба. Дали на шаран, дали на платика. Най-забавното е, че така и го наричаха – Шарана, само аз се обръщах към него със Семьонич. Чак пет години след като се запознахме, научих за прякора му. Дълго се смях, когато ми каза, докато хапвахме уловената от него щука и я поливахме с домашна водка, че в името е заложена съдбата на човека...

Но май се отклоних... Та преди две години нашият рибар взе да свада екипа. Ту гърбът го боли, ту като вземе кофата, и цялото му лице се променя, оплаква се, че много го болят ръцете. А като го видях миналата есен, направо се изплаших: не е шега – може да е артроза или нещо още по-лошо.

През зимата се отбих в селото и се видяхме със Семьонич. Майчице мила! Изкачва баира, на раменете кобилица с големи ведра, хили се, сякаш наново се е родил. Разговорихме се и той ми каза, че дошъл тук един градски лекар риба да лови и докато се раздумвали над пушена риба, лекарят го посъветвал как да си лекува болката в ставите. И той започнал с тази вода да се лекува.

– *Ти важното разбери, Максим – заразказва ми Шарана, – ние с жената почнахме да пием тази вода, и какво друго ни трябва? Ръцете и краката да се движат, пък и главата да си е на мястото, а всичко останало... Ех, Максим, вие градските не схващате, че умът ни от природата е даден, у нас той си е такъв, природен, земен. Все за земята си мислим, за живинките разни, за лов, за риболов. Кой има най-добрата стръв? Правилно, аз. При мене идват мъжете от селото, че и от града, там пък какво ли от риболов разбират? Тъй че много ми беше важно да си запазя ръцете. А докторът, дето дойде, той си е нашенец. Макар да е градски, а се сети как да ми помогне. Посъветва ме една чудесия да си направя вкъщи. Аз го слушах, слушах, ама не разбрах съвсем. Тъй че той всичко на хартия ми написа, и аз после при Васка отидох, ти нали Васка го знаеш? Той е инженер, сега е фермер от новите. Та*

той ми помогна всичко да сглобя, както е по науката. И почнахме тази вода да пием. Жива и мъртва се казва. Както в приказките, Максим, честна дума. И ставите за един ден ми минаха, ей така!

Слушах тогава Шарана и си мислех, че в крайна сметка няма нищо сложно да направиш нещо за себе си, което бързо ще ти помогне и вреда няма да ти нанесе. Селски човек. Не са за него нито сложни процедури, нито лекарства. Че той и аспирин през живота си не е пил – всичко, с което се храни, е собствено производство, натурално. Знаем и как жена му го лекува: билки запарва, отвари вари. И Шарана си беше здрав като бик. А ето сега водичка живо-мъртва. Направо на душата му е легнала, та нали мужикът с природното е свикнал...

Глава 9

ПРИЛОЖЕНИЕ НА ЖИВАТА И МЪРТВАТА ВОДА

За водата и пчелите

Ще се смеете навярно, но сега ще говорим за пчелите. Вече разбрахте, че имам дача. По-скоро си е селска къща, но аз я наричам дача. Приятно е да поседиш там в летните вечери, да поработиш, да отидеш за риба на зазоряване. Буркани. Краставички. Накратко казано, нормален живот. И си имаме в селото пчелар. Медът от пчелите му е приказно вкусен. Но пчеларят се слави с това, че е новатор, такива и в града няма да намериш. Ту ще си поръча някаква пила, за която е прочел, ту улей ще си измайстори, такъв, оригинален. Всички от селото ходят да гледат какво е измислил пак Иванич. Веднъж той си поръча апарат „СТЕЛ“ – разработка на руски учени за оздравяване на пчелите.

В началото си помислих, че Иванич за профилактика ще го закачи някъде, но той нали си е сладур, даде го на совхоза. За какво му е на него, пчелите му са здрави.

Но да се върнем на апарата. Това съоръжение позволява да се получи дезинфициращо средство, което по свойствата си превъзхожда всички известни бактерицидни вещества, използвани в медицината и ветеринарството. Откритието било направено при изучаването на обикновената питейна вода, подложена на обработка с постоянен ток.

Да, да, все за същото става дума – за живата и мъртвата вода, както вече се досетихте. Механизмът е същият: положително и отрицателно заредени частици, които се движат едни срещу други, изработват йони с определен заряд, които активират при определена температура два различни разтвора – киселинен и алкален.

Когато водата се обработва в камерата с положително заредените частици на постоянния ток, тя придобива алкална реакция за сметка на превръщането на разтворените соли в хидрооксиди (съединение на водата и химичните елементи с кислорода). При това йоните на тежките метали и желязото се утаяват.

А когато водата се обработва в камерата с отрицателно заредените частици, то при електрохимичната обработка разтворените в нея минерални соли претърпяват електрохимични превръщания: като се

разреждат, хлорните йони образуват елементарен хлор.

Напомним, че алкалната активирана вода стимулира възстановителната функция на клетките, благоприятно въздейства на процесите на обмяната на веществата, подпомага зарастването на рани, премахва болите при възпаления и изгаряния. При вътрешна употреба действа като стимулатор.

Ако гнойна рана се обработи с такъв разтвор, съдържащ активен хлор, болестотворните микро-организми ще загинат и раната ще се затвори.

И така, водният разтвор, получаван в апарата „СТЕЛ“, притежава мощни дезинфекциращи свойства. Той унищожава причинителите на бактериална, вирусна и гъбична инфекция.

Впрочем какво друго е нужно за пчелите и за меда? Този апарат е доста известен и популярен сред животновъдите и ветеринарите.

Нужно ли е да казвам, че пчелите на Иванич, а също и на другите пчелари в селото изобщо не боледуват?

Днес постоянно се появяват все нови и нови апарати за получаване на активирана вода. „СТЕЛ“ е един от тях. Ще ви представя и още един.

„Изумрудена“ вода

Водата, която прием, отдавна е престанала да бъде питейна. По правило прием консервирана вода (от чешмата, от пластмасови и стъклени бутилки и т.н.). Как да подобрим качествата на питейната вода?

Най-важната характеристика на водата от гледна точка на съвременната медицина е нейният заряд: окислително-възстановителният потенциал (ОВП), който трябва да е отрицателен, тъй като човешките клетки имат отрицателен ОВП (70 mV). Болестите възникват, когато отрицателният потенциал на клетките падне под нормата.

Да се избавите от лекарствата и да си пригответе у дома отрицателно заредена вода с определен минерален състав ще ви помогне уникалната технология за приготвяне на жива и мъртва вода, възпълнена с усилията на руските изобретатели в универсалния апарат „Изумруд-СИ“.

Сфери на приложение

Универсалният апарат „Изумруд-СИ“ е санитарно-хигиенен уред,

предназначен за приготвянето на чиста, йонизирана питейна вода със зададени предварително минерален състав и свойства за лечебни, профилактични, стерилизиращи, дезинфециращи цели.

Апаратът може да бъде използван в административни, производствени и жилищни помещения, в учебни, научни, предучилищни и медицински учреждения, места за културно-битово обслужване на населението.

В медицината апаратът се използва за дезинфекция и стерилизация на ръцете на хирурга, а също на изделия от стъкло, пластмаса, гума, съдове, бельо, медицински инструменти, дори със сложна форма, санитарно-техническо оборудване и инвентар за хигиенизиране, повърхности, покрити с пластмаса, стъкло, блажна боя и линолеум, вода в басейни.

Освен това се прилага за лечение на изгаряния, трофични язви, гнојни бавно зарастващи рани и следоперационни усложнения, травми, а също за лечение на заболявания на храносмилателната, пикочо-половата система, кожни болести, за възстановяване на имунната система.

Апаратът се използва за обработка на хранителни продукти (плодове, зеленчуци, риба, месо), за стерилизиране на съдове и за консервиране на храни, за обеззаразяване на предмети от бита, дезинфекция на съдове, играчки, дрехи, подове, стени, прозорци, за пране и избелване на бельо, за козметични грижи за кожата и косата, за тонизиращи и лечебни вани, за стимулиране на растежа на растенията, за борба с насекомите-вредители, повишаване реколтата на културите.

Сравнително неотдавна се появиха апарати от ново поколение на „Изумруд“, в които пречистването на водата става по електрохимичен път. Тези апарати са уникални и нямат аналози.

Естествено, въпросът за предимствата и недостатъците на различните модели битови водопречистватели в крайна сметка ще бъде решен от потребителите и съответните Медико-хигиенни служби. Идеални апарати за пречистването на водата не съществуват. Също така не е известно каква вода по отношение на характеристиките, регламентирани от различните стандарти, е най-добра за организма на всеки конкретен човек.

По какво се различава „Изумруд-СИ“ от другите активатори на вода

За разлика от другите водопречистващи системи в апарата „Изумруд-СИ“ пречистването на водата става благодарение на окислително-възстановителните реакции в реакторите. При това протича електрохимична активация (ЕХА) на водата.

Същността на процеса се заключава в това, че във водната среда възникват аномалии, тоест несвойствени химични процеси, които при взаимодействието ѝ със средата увеличават биологичната ценност на водата и усилват в частност нейните каталитични (алкални, следователно живителни) свойства.

Намиращите се във водата микроорганизми не се задържат и не се натрупват по вътрешните повърхности на апарата, а се подлагат на окислително въздействие

Същото става с вредните органични примеси. Йоните на тежките метали се неутрализират и се превръщат в биологично неактивни и нетоксични форми, характерни за естественото съществуване на металите в природата. Повишеното съдържание на соли и други съединения в твърдата вода се коригира с увеличаване силата на тока, който минава през водата с повишено съдържание на йони.

Водата, обработена в апарата „Изумруд-СИ“, променя своя ОВП в зависимост от особеностите на електрохимичната обработка.

Централните филтри за фино пречистване задържат 90–95% от всички, намиращи се във водата елементи и съединения, включително и необходимите за човека и животните микро- и ултрамикроелементи (свръхмалки елементи калций, магнезий, калий, натрий, литий, сребро, флуор, йод и др.).

След пречистването на водата с апарата количеството микроорганизми се намалява 5–6 пъти. Подобни данни са получени при провеждането на анализи в лабораториите на Бъркширската и Оукландската микробиологична служба (Великобритания).

Бактерицидните вещества, образуващи се в анодната (положително заредената) камера на електрохимичния модул, притежават много силни антимикробни свойства, превъзхождащи многократно по ефективността си обичайните антисептици (хлорамин и др.).

Тези вещества, присъстващи във водата в пропорция 1:1000, я обеззаразяват дори в случаите на интензивно влияние на микробите. При

това загиват не само причинителите на типичните стомашно-чревни инфекции (дизентерия, салмонела, холера), но и екзотични вредни микроорганизми в тропическите страни. Този факт е потвърден от наблюденията на сътрудниците на британската компания „Енигма“ по време на кризата в Руанда.

Вътрешните повърхности на апаратите „Изумруд“ са направени от устойчиви материали, което изключва отделянето във водата на каквито и да било вредни или странични вещества.

Естественото свойство на полезните за организма микроелементи се състои в това, че в резултат на окислително-възстановителните реакции те не участват в образуването на трудно разтворими и неразтворими комплекси. Това увеличава вероятността да участват в биохимичните реакции и ги прави съвместими с организма. Полезните елементи не образуват неразтворими комплекси при електрохимичната обработка и се запазват в пречистената вода в йонизирана форма.

По такъв начин електрохимичното пречистване на водата с „Изумруд-СИ“ при правилна експлоатация осигурява:

- обеззаразяване на водата;
- ефективно отстраняване на токсичните елементи и съединения;
- премахване на прекомерната концентрация на соли и твърди утайки;
- активиране на водата при запазване на неутралните киселинно-алкални характеристики;
- запазване на нормалното количество биологично полезни микроелементи и ултрамикроелементи.

Как се ползва „Изумруд-СИ“

Апаратът може да работи непрекъснато в продължение на 6–8 часа. За това време се пречистват около 350–400 л вода, което доста превишава дневната потребност на едно семейство.

В процеса на работа апаратът не се нагрива. В домашни условия е удобно да се включи веднъж на ден за 15–30 минути. За това време ще бъдат пречистени 15–30 л вода. Най-добре е тази вода да се съхранява в стъклени съдове. Гарантираната продължителност на съхранение е не по-малка от 10 дни.

Докато апаратът работи, не се препоръчва да се пипа изтичащата струя вода с голи ръце, да се насочва в устата или върху кожата.

Независимо че апаратът има електрозащита, по-добре е да се изключи и най-минималната вероятност за електротравма.

Общата денонощна потребност на човека от течности (включително супи, чайове, различни напитки) е 1,5–2 л. Останалата пречистена вода може да се налива в съдове и да се използва за приготвяне на храна. Тя може да се кипва, да се приготвят с нея различни ястия и напитки, тоест с нея се постъпва както с обикновената питейна вода.

При продължително съхранение свойствата на активираната вода постепенно отслабват. Но във всеки случай активираната вода след престояване или кипване пази в „паметта“ си претърпяното по-рано физическо въздействие.

Последователността на използването на „Изумруд-СИ“ е следната:

- включете апарата и получите пречистена „изумрудена“ вода, като пресметнете потребностите си за 1–2 дни;
- използвайте получената вода като обикновената питейна, като спазвате елементарните хигиенни правила;
- когато запасът от вода са изчерпи, направете си нов.

Може ли живата вода да се превърне в мъртва? Не, не може. Активираната „изумрудена“ вода с течение на времето придобива свойствата на обикновената пречистена вода и може да се употребява за пиене и приготвяне на храна без ограничения.

И така, с какво разполагаме? С апарата „Изумруд“, с представата, че водата може да бъде чиста, и с убеждението, че за здравето е полезно да се пие тъкмо пречистена вода – както за профилактични, така и за лечебни цели.

Но има ли смисъл от всичко това, ако не знаем точно какво от пречистената вода ни е нужно? Ако не сме наясно към какво се стремим, практиката нищо няма да ни даде.

Да вземем например минералната вода, която се продава в магазините. Най-напред трябва да се посъветвате с лекар (ако сте решили да я използвате като профилактично или лечебно средство), след това да проучите етикета и едва след това да употребявате придобития продукт.

В наши дни всякакъв вид минерална вода се продава по магазините. Тя е студена, газирана, наситена със соли, прекрасно утолява жаждата, но никой не се замисля в какви количества може да се пие.

С други думи, нека поговорим за питейната вода. Как правилно да я избираме и как да я пием. Тази информация е особено полезна, тъй като вече знаете с какво можете да я сравните (разбира се, че имам предвид

живата и мъртвата вода).

Глава 10

ЖИВАТА И МЪРТВАТА ВОДА – СИЛА В ЕДИНСТВО

Какво са катийоните

Катийонидите е съвкупността от жива и мъртва вода. Резултатите от многобройни опити и клинични наблюдения потвърждават целесъобразността от прилагането им в следните области.

В хирургията: при поражения на кости, мускули, лимфни възли и други инфектирани от туберкулозната пръчица органи, при обработка на следоперативни рани. Кайонидите се използват за промиване, компреси, а също при поставяне на тампони в открити рани.

В офталмологията: при лечение на конюнктивити, блефарити, кератити, възпаление на слъзните канали и други очни заболявания. Правят се промивки, компреси.

В оториноларингологията: при поражение на външния слухов канал, възпаление на средното ухо, мастоидит, фарингит, ларингит, синусит, тонзилит, ринит, аденоиди, а също при различни форми на ангина, при грипни епидемии, пневмонии, възпаление и рак на белите дробове се използват за инхалации, промивки, компреси, тампони, обилно напоени в съответните разтвори на катийониди.

В лечението на вътрешни болести: при лечение на язва и рак на стомаха, задстомашната жлеза, дванадесетопръстника, хроничен хиперациден гастрит, ентерит, колит, панкреатит, при лечение на секреторни неврози с увеличено отделяне на стомашен сок, при ендокринни заболявания и нарушения в обмяната на веществата.

При захарен диабет, диатеза: съответните катийониди в определени концентрации се приемат по 2–3 супени лъжици 3 пъти дневно 30–40 минути преди хранене в продължение на 1–3 месеца със спазване на препоръчаната диета.

При инфекциозни заболявания: при лечение на холера, дизентерия, кореман тиф, паратиф, скарлатина, дифтерит. Катийонидите се приемат по 1–2 супени лъжици през 4 часа в продължение на 15–20 дни.

В гинекологията: при лечение на възпалителни процеси на лигавиците на половите органи, при ерозия и рак на маточната шийка, рак на

пикочния мехур се правят промивки с катийониди и се поставят тампони, обилно напоени със съответните катийониди.

В дерматологията: при лечение на изгаряния, меланом, папилом, фурункулоза, псориазис, себорея, екземи и други кожни болести се използват катийониди за компреси, промивки, влажни превръзки, мехлеми, както и вътрешно.

В стоматологията: при лечение на стоматит, гингивит, рак и други заболявания на устната кухина катийонидите се използват за изплакване, жабурене, компреси, обилно напоени тампони.

В онкологията: при лечение на всички видове злокачествени тумори с различна локализация, които са достъпни за създаването на надежден и продължителен (не по-малко от два часа) контакт на катийонидите с тумора; използват се различни катийониди за инхалации, компреси, вътрешен прием и въвеждане в злокачествените тумори.

Трябва да се отбележи, че катийонидите с успех могат да се използват във ветеринарната медицина за лечение на сибирска язва, шап и други болести по животните и птиците.

Практическото използване на катийонидите свидетелства, че те могат да заменят редица лекарства, прилагани в практиката, а при лечението на много хронични заболявания, гангрена и рак са незаменими препарати.

Катийонидите успешно се използват и за профилактика на рака. Практически е установено, че в третираните с катийониди травмирани места и огнища на предрак нормалните клетки не се израждат в злокачествени.

Важно е да се отбележи и това, че катийонидите са много евтини и достъпни за всички граждани. За приготвянето им не е нужна сложна технология и скъпо струваща апаратура. Катийонидите могат да бъдат получени у дома, във всякакви условия, във всяка поликлиника и болница.

В търсене на отговори

Всички тези доказателства и изследвания открих в архивите на министерството на здравеопазването. Там се натъкнах и на следното писмо. То е доста дълго, затова ще приведа само най-важните откъси от него. Смятам, че е забележително и интересно от гледна точка на историята за приложението на катионите в нашата медицина.

Отделни служители в министерството на здравеопазването, опирайки се на явно погрешни отрицателни заключения на учени и на неправомерни действия на специалисти, не вярват в ефективността на новите лекарствени препарати и като не желаят да се убедят в действеността им, вече в продължение на 20 години забраняват употребата на катийонидите в лечебните учреждения в нашата страна.

Но независимо от професионалния им снобизъм, от който за съжаление не са се освободили напълно някои учени, от скептицизма на специалистите и от неправомерните действия на отделни длъжностни лица катионо-терапията, разработена преди 20 години и предложена за внедряване в практиката, днес е широко и успешно разпространена сред населението както у нас, така и в чужбина. Вестник „Съветска Русия“ от 2 август 1984 година съобщава, че в България катийониди са пуснати в продажба в аерозолни онаковки и масово се използват за лечение на дихателните органи и други заболявания. Всичко това доведе до положението, че отделни болни, тъй като не получили необходимата медицинска помощ в лечебните заведения, били принудени да се заемат със самолечение с катийониди. Такива препарати у нас не се продават. Нашата промишленост не произвежда катийониди. Ето защо отделни заинтересовани лица, ползвайки се от готовите технически данни, сами си приготвят или поръчват на специалисти не особено сложна апаратура за получаването на електроактивирана вода и в домашни условия произвеждат новите лекарствени препарати – катийониди, за лечение на хора и животни, страдащи от различни заболявания.

Към днешна дата във Воронеж, Чита, Свердловск, Ташкент, Ставропол, Харков, Херсон, Днепронетровск, Виница, Киев, Москва, Петербург, а също в София и Прага, Берлин и Варшава са изработени хиляди препарати по схемата на А. И. Кротов и Д. Ф. Кулаков. Устройството на Кротов е конструирано за първи път през 1981 година и е предназначено за получаването на големи количества жива вода. Електроактивирана вода, пригодна за медицински цели, се приготвя в електроактиватора, конструиран от Кулаков. Това устройство беше разработено и създадено през 1965 година и се използва както у нас, така и в чужбина.

Устройството на Д. Ф. Кулаков се състои от два стандартни стъклени половинлитрови буркана, на които странично е пробито

отвърстие с диаметър 20–25 мм. През тези отвърстия в съдовете се налива вода, както и се излива оттам и се поставят електродите от въглен. При сглобяването на устройството между гърлата на бурканите, запушени със стандартни капронови капаци, в които са изрязани отвърстия с диаметър 65–68 мм, се поставя биологична мембрана, направена от добре измит пикочен мехур от убити животни или необработена (влажна) кожа от заек, агне или друго животно.

Електродите са от въглен, готови, извлечени от галванични елементи от типа 165У (ГОСТ 3316–81) или друг подобен тип с електроди от същия размер.

Устройството се захранва или от акумулаторна батерия с напрежение 24 V, или от мрежата с трансформатор с мощност 3050 W и напрежение 220/36 V. Водата за приготвянето на катийонидите трябва да е от кладенец, извор или артезиански кладенец. Може да се използва и дестилирана, която предварително се подкиселява с оцетна, млечна, лимонена или друга органична киселина. Водопроводната вода, особеноакоо е хлорирана, не е подходяща за получаване на катийониди.

Водата от всеки източник (освен дестилираната) се нуска през активен въглен и се вари 20–30 минути. След това се оставя да престои 8–10 часа и само след такава обработка се влива с мощта на гумена тръбичка в активатора.

Продължителността на електроактивирането на водата зависи от количеството микроелементи, съдържащи се в нея, и от напрежението на източника на захранване. При посочените данни активирането продължава около 30 минути. Концентрацията на рН в католита и анолита се определя с лакмусова хартийка по приложената в онаковката цветна скала. Йонизацията на електроактивираната вода (жива или мъртва) се осъществява я йонизатора по конструкцията на А. А. Кулски с последващо намагнитване в магнитните филтри, конструирани от Кулаков, или усъвършенствания йонизатор с въртящи се магнити, конструиран от Кулаков.

Към писмото беше приложен списък на хората, които са се излекували с катийониди, приготвени от електроактивирана вода.

Впечатляващо, нали?

Списъкът на бившите болни, страдащи от различни заболявания, включително и злокачествените тумори с различна локализация би

могъл да бъде продължен до безкрайност. Наистина писмото завършва със следната фраза: „На ракови болни с много метастази не се удаде да се продължи животът – заради несъвършенствата на апаратурата, технологията на приготвяне на катийонидите и методиката на приложението им в лечебната практика.“

Действително въпросът е „болен“: могат ли да помогнат катийонидите, това чудесно взаимодействие на живата с мъртвата вода, в лечението на рака?

Катийонидите в онкологията

Апарати за филтриране на водата, филтриране, което прави водата по-чиста, по-полезна и позволява да се изучат лечебните ѝ свойства... Има учени, които отдавна са обърнали внимание на апаратите за приготвяне на жива и мъртва вода. Нещо повече, те са съвместили интереса си с онази област от медицината, който днес предизвиква най-много дискусии. Естествено, имам предвид онкологията.

Узнах за това, докато работех в архива на министерството на здравеопазването. Попадна ми вестник „Труд“ от 29 юни 1984 година. Беше поместена статия за 16-ата конференция на федерацията на еврипейските биологични дружества. Темата сама по себе си беше животрептяща: механизми на превръщане на нормалната клетка в ракова и методи за предотвратяване на този процес. Интервюто, което беше взел журналистът от няколко участници в конференцията, така ме заинтригува, че помолих служителите в архива да ми позволят да си ксерокопирам тази страница от вестника. Разрешиха ми и благодарение на това имам възможност да споделя тази информация с вас, скъпи читатели. Направо ще приведа извадки от това интервю.

Ще отбележа само, че на въпросите на кореспондента са отговаряли проф. Р. Уайнбърг от САЩ, проф. Д. Штехелин от Франция и проф. Я. Свобода от Чехия.

Какви условия допринасят за възникването и развитието на
рака?

На онколозите отдавна е известно, че в здравия организъм рак никога не възниква. А за да бъде организъмът здрав, той се нуждае от здрава храна и нормална, чиста околна среда. Нормалните клетки се превръщат в ракови само в огнища на травми, и то невинаги. Не приемайте вътрешно вещества, които могат да причинят травма на вътрешните

органи. Пазете се от среда, която може да причини травми на живите тъкани. Пушенето е съзнателно въвеждане в белите дробове на никотин и други отрови. Никотинът е отрова, способна да разруши мембраните на клетките на белодробната тъкан. Различните токсини, попаднали в храната или в питейната вода, неизбежно предизвикват травми на вътрешните органи. А колкото повече са травмите, толкова е по-голяма вероятността от трансформиране на нормалните клетки в поразените области в ракови.

Как нормалната клетка се превръща в ракова?

Нормалната клетка се превръща в ракова само в огнището на травмата при наличие на селективни фрагменти от чужди линейни едноверижни молекули ДНК, които съдържат в полимерната си верига онкоген.

Откъде се взема онкогенът?

Онкогенът е неотделим компонент на всяка едноверижна молекула ДНК, влизаща в състава на генетичния апарат на всяка жива клетка, способна да се прероди от дъщерна в майчина с последващо деление на две дъщерни. В генетичния апарат на дъщерната клетка се съдържа линейна едноверижна молекула ДНК с един онкоген с определен строеж. В едноверижната ДНК онкогенът е винаги активен. Той подава команда за прехода на дъщерната клетка в майчина. Без онкогена комплементарният строеж на втората нишка ДНК и делението на клетките са неосъществими.

Кога напълно ще бъде решен проблемът с рака?

Трудно е да се посочи точна дата за окончателното решаване на този проблем. Днес е ясно единствено това, че клетъчното и молекулното ниво са твърде груби за разбиране на природата на заболяването. Вероятно по-задълбоченото изучаване на онкогенезата с помощта на съвременните постижения на електронната и квантовата теория ще доближи учените до разбирането и решението на много биологични проблеми. Но такъв подход към изучаването на биологичните процеси като цяло на много учени изглежда като фантастика.

Възможна ли е профилактика на рака?

Да напомним, че всяка нормална жива и здрава клетка в огнището на травма може да измени своя цикъл на митоза и да се трансформира в ракова. Това се случва само в огнище на травма при наличие в него на селективни фрагменти от чужди линейни едноверижни молекули ДНК, съдържащи в своите полимерни вериги онкоген или с позитивен, или с

негативен строеж. Човек трудно може да се опази от травми и особено от опасни микротравми, чието възникване не се придружава с усещане за болка. Освен това не при всяка травма се образуват селективни фрагменти на молекулите ДНК, способни да трансформират нормалната съседна клетка в ракова. Ето защо ние не знаем, пък и не можем да узнаем, коя травма може да причини израждане на клетката и кога става това. За развитието на рака научаваме твърде късно, когато вече цяла колония от клетки е образувала злокачествен тумор. За да не се позволи раковите клетки да дадат потомство, те трябва да се открият в начален стадий от развитието им и да се вземат съответни мерки. В днешно време е разработена специална електронна апаратура, с чиято помощ може да се открие наличието на ракови клетки във всяка травмирана област, във всяко огнище на предрак и да се определи в началния стадий от развитието на тумора дали той е доброкачествен или злокачествен.

Скоро ли ще се появят ефективни методи за лечение на рак?

Успешното лечение на всяка болест зависи от точната диагностика и правилното назначаване на избирателно действащи лекарства, способни да възстановят нарушената функция на отделни органи или на целия организъм, без да нанасят значителна вреда. В днешно време за лечение на рак медицината използва различни методи и средства, способни да унищожават тъканите, където са локализирани раковите клетки. Независимо от точността на диагностиката и стадия на развитие на злокачествения тумор, за лечение на всички органи и тъкани, поразени от рак, лекарите прилагат хирургия, лъчева и химиотерапия и други средства и методи за избирателно унищожаване на раковите клетки. В процеса на унищожаване на раковите клетки в значителна степен страдат и нормалните тъкани, обграждащи тумора. Използването на различни хормони и целенасочената интензификация на имунната защита срещу раковите клетки засега не дават желаните резултати.

За връщането на клетките от мултипластичния митозен цикъл (неуправляем) в тригерен (управляем) митозен цикъл използваме катионо-терапията, разработена през 1965 година и предложена за приложение в практиката.

Катионотерапията е нов метод на лечение на злокачествени тумори и на други заболявания, основан на деполяризацията на клетъчните мембрани с катиониди, тоест с препарати, приготвени от електроактивирана вода, съдържащи катиони на платина, злато, сребро, кобалт, литий, берилий, кадмий, титан, мед, желязо, въглерод и инертни газове, специално обработени в магнитни филтри. С катиониди, приготвени от

електро-активирана вода, се лекуват всички злокачествени тумори, достъпни за създаване на надежден и продължителен контакт (не по-малко от 2 часа) с катийонидите. Те са същевременно единствените и засега незаменими препарати, които може да се използват за профилактика на рака. Забелязано е, че в мястото на всяка травма, във всяко огнище на предрак, обработени с катийониди, нормалните клетки не се израждат в ракови.

Кога ще се появят надеждни методи за борба със злокачествения растеж на късните стадии на заболяването?

Занемарените болести се лекуват трудно. Особено тези, които водят до разрушаване на тъканите. Разрушената тъкан или загиналият орган е почти невъзможно да се възстановят, макар че медицината се опитва да постигне това. При раковите заболявания положението се усложнява още повече от метастазите, които се появяват в други тъкани и органи. Това се случва, защото раковите клетки на повърхността на своите мембрани носят удвоен отрицателен заряд в сравнение със заряда на лимфоцитите, фагоцитите и другите нормални клетки, обкръжаващи тумора. Заради удвояния си отрицателен заряд раковите клетки се отблъскват една от друга с двойна сила и на големи разстояния. Те са слабо свързани една с друга, лесно се откъсват от тумора и по лимфните протоци и кръвоносните съдове мигрират по целия организъм. По-голямата част от тях загива, но някои, попаднали в капилярите, се заселват на новото място и дават потомство, като образуват нови огнища на злокачествения тумор. Ето защо борбата с рака на късен стадий е много трудна.

Не пропускайте своя шанс!

Спомняте ли си писмото, което приведох в началото на тази глава? Съвсем неочаквано, докато се ровех в архива, намерих неговия отговор. Той се съхраняваше в друга папка.

Дълбокоуважаеми Джахангир Хакимович, в отговор на въпроса ви по повод писмото на Д. Ф. Кулавов ви съобщавам следното. В нашия институт наистина в продължение на две години се провеждат изследвания на Медико-биологичните свойства на електроактивираната вода.

Първична информация за начина на електроактивиране на водата получихме от института СреднаНИИгаз, където

електроактивираната вода се използва за технически цели. Приоритетът на СредаНИИГаз в методиката и технологията на получаване на електроактивирана вода е виден от авторските свидетелства и съответните документи.

Към днешна дата в нашия институт са проведени няколко хиляди експеримента с животни с различна патология. Получените резултати могат да бъдат оценени като твърде обнадеждаващи и перспективни. Материалите от експериментите и изследванията бяха оформени на съответния етап във вид на заявка за авторско свидетелство и изпратени в съответните инстанции. Твърдо сме убедени, че нито един ръководител на сериозно учреждение не би отхвърлил с лека ръка заявлението и придружаващите го факти.

С уважение, В. В. Вахидов

В приложението е запазена методиката за използване на апарата на Кротов.

Но какво излиза? Ние самите не искаме да приемем иновациите, а после се чудим, че японците са представили свое устройство за пречистване на водата и правят от това сензация...

Има една философска притча за използването на шанса. Заглавието ѝ е „Роза“. Нека читателите ми простят лиричното отклонение, но то ми изглежда съвсем на място тук.

Едно малко момче, впрочем достатъчно самостоятелно, за да го пускат да се разхожда само, се шляело по шумната улица. Колите пронизително свирели със спирачки, хората се блъскали, сладоледът се топял, а тротоарът вдигал пара, нагрял от слънцето. Мисълта за нарка се мярнала неочаквано. Момчето се усмихнало, изхвърлило фунийката със сладолед в кошчето за боклук и хукнало нататък. От свежия въздух сякаш му спрял дъхът. Панталоните на момчето се измокрили до глезените от сочната трева, влажна от изпаренията на задъхващата се от летния зной земя. Листата блестели, сякаш покрити с гланц. Зюмбюли, теменужки. И рози. Стотици рози. Розови и целомъдрени като девичи устни. Разбира се, на момчето и наум не му идвали подобни сравнения. Той бил още твърде малък за такива съблазни. Затова пък знаел, че розата е най-красивото цвете на света. Открил най-прекрасната роза и приседнал на оградката. Имало на какво да се любува. Изумруденозеленото стъбло било увенчано от грациозен ален цвят. Лек

безпорядък сред венчелистчетата – като небрежна, но очарователна прическа на девойка. Листенцата били такива свежи, че капчиците роса по тях приличали на диаманти. Момчето внимателно докоснало с пръст алената главица на цветето. Розата капризно навела листа. Момчето трепнало. Цветето се отдръпнало леко. – Не ме пипай. – Казахте ли нещо? – момчето затаило дъх от изумление.

Розата повдигнала рамене. Поне може да се твърди, че ако розата имаше рамене, щеше да направи именно това. – Не желая да ме пипаш. – Защо?

– Виждаш ли – явно на розата ѝ се говорело, макар че не можела да реши дали да се довери на един непознат или не, – ако всички, които искат да ме пипнат, го правят, листенцата ми няма да издържат, ще опадат. А аз искам да си ги запазя. – И за какво?

„Ама че наивник – помислила си розата, – що за тип?“

– За красота – отвърнала гласно. Момчето не можело да разбере това. Знаело, че трябва да се пази, за да бъде опора за близките си, ако имат нужда от помощ. За живота си, за да го преживее така, че да не съжалява за нито една минута. За любовта, за да не се свие сърцето му в студена раковина. За приятелите, за да са уверени, че на света съществува вярност. Но за красота?... Розата се усмихнала едва-едва. Или е направила нещо друго, нали розите не могат да се усмихват.

– Не ми ли вярваш? – попитало момчето, като забелязало усмивката ѝ. – Не те познавам.

– Затова пък аз те познавам – убедено заявило то.

– Тъй ли? – нацупила розата несъществуващите си устни. – И какво знаеш за мен? – Ти си красива, всички ти се любуват, но имаш бодли, затова мнозина се отдръпват от теб.

Розата грациозно поклатила листенца. – Няма да ти сторя зло – продължило момчето и внимателно протегнало ръка към цветето, – не се страхувай от мен. Но щом ръката му докоснала стъблото, момчето извикало и отдръпнало убодените си от безжалостните бодли пръсти. Потека кръв. – Защо го направи?

От очите на момчето близнали сълзи. Розата вдигнала рамене. – Просто така. Не те познавам. Момчето повече не я слушало, хукнало през храстите накъдето му видят очите, като размазвало по бузите сълзите от обидата. Но наред път спряло. „Защо

бягам? Защо не я убедих, че не представлявам заплаха за нея? Ама че съм глунак!“ И момчето се върнало обратно.

Но не могло да намери своята роза. Та нали само преди минута беше тук... Тогава видяло един човек с кожени ръкавици. И с градинарски ножици. Той погледнал момчето с празен поглед, изплюл се и като се навел, вдигнал наръч рози и си тръгнал.

Момчето в отчаяние се отпуснало на земята. „Защо ме убодете? Аз щях просто да си седя тук и тогава никой нямаше да те отреже, за да те включи в някакъв букет...“ Счуло ли му се, или това бил нейният глас? Или шумоленето на листата донесло нечий шепот: „Защо така се изплаши от едно малко убождане? Такава е моята природа. Така разговарям с всички...“ Момчето навело глава...

Глава 11

КАК И КАКВО МОЖЕМ ДА ПИЕМ

Впрочем водата може не само да лекува и предотвратява заболявания, но и просто да дисциплинира организма. Важното е да се отнасяте грижливо към него и да се вслушвате в съветите, давани за различни житейски ситуации – например при заниманията със спорт или по отношение на храненето.

Кой от нас не се е занимавал със спорт в желанието си да превърне тялото си в еталон на издръжливост и красота. Най-вече, когато наближи пролетта и плажният сезон. Красиво оформените мускули и стегнатият корем никога не са пречели нито на мъжете, нито на жените. Спортистите се грижат за своята форма и следят за постъпването в организма на достатъчно количество белтъчини, въглехидрати и витамини. Само употребата на вода най-често си остава без контрол. А човек може да загуби 40% белтъчини, въглехидрати и мазнини и да остане жив, докато загубата само на 9–12% вода много бързо води до смърт.

Обикновено си спомняме за водата само когато възникнат проблеми със здравето. Помнете, че *само ако пием толкова вода, колкото губим, организмът ни ще поддържа водния си баланс*. Това състояние се регулира, но трябва разумно да се планира приемът на течности. Средно човек се нуждае от около 2 л вода на ден за компенсиране загубата на влага. Естествено, при интензивни физически натоварвания потребността на организма от вода може да се увеличи.

Изводът е очевиден: не се шегувайте с водния баланс.

Полезни съвети

Пийте *студена вода* – тя по-бързо прониква в кръвта, тъканите, клетките.

Ако преди тренировка пиете богата на въглехидрати напитка, следете тя да не съдържа повече от 8–10% въглехидрати. В противен случай скоростта на поглъщане в стомаха силно ще се забави.

Ако ви се налага повече от 2 часа да работите в силно затоплено, задушно помещение, 30 минути преди това изпийте не по-малко от 0,5 л студена вода.

Ако режимът ви позволява, през всеки 10–15 минути от тренировката изпивайте по 20–25 мл вода (това е около една чаша на час). Кафето, чайт, кока-колата не са пригодни за целта.

Основната напитка за спортиста е водата.

Минералната вода съдържа голямо количество микроелементи и добре утолява жаждата. Но минералните води са различни: киселинни и алкални, богати на натрий, калций, желязо. Трябва да уточните каква вода е най-подходяща за вашия организъм. Киселинните води например не се препоръчват на хора с повишена киселинност на стомашния сок. Излишъкът на натрий е вреден за хора със сърдечни проблеми.

По правило лекарите не препоръчват да се пие голямо количество минерална вода. Но ако организъмът ви губи много течности, можете да компенсирате загубите, като употребявате 1–1,5 л минерална вода дневно. Можете да пиете слабо-минерализирана вода.

Чаят и кафето преди всичко се използват като източници на *кофеин*. Този природен алкалоид стимулира работата на нервната система, ускорява изгарянето на мазнините, повишава издръжливостта. Но в чая се съдържат и дъбилни вещества, и биофлавоноиди – природни антиоксиданти, затова големите количества чай или кафе предизвикват нарушения в работата на сърцето и мозъка, а освен това водят до силно обезводняване. Дъбилните вещества свързват желязото в неразтворими съединения. Все пак чаша кафе сутрин и чаша чай един час преди тренировка са напълно допустими. Старайте се да не пиете силен чай постоянно и всичко ще бъде наред.

Бирата е богата на въглехидрати (4–6 г на 100 мл), тя съдържа и известно количество витамини и дрождева РНК. Все пак основният източник на калории е алкохолът. Алкохолните калории традиционно се приемат за „празни“, те не дават нищо, освен че повишават температурата на тялото. Освен това алкохолът е диуретик (изсушава тъканите). Ето защо голямото количество изпит алкохол предизвиква силна жажда. Помнете, че 1 мл спирт извежда 10 мл вода от организма.

Ще ви дам и следния съвет: не пийте бира преди тренировка. По-добре изпийте една халба, след като се приберете у дома – това ще ви отпусне.

Предпочитайте бутилираната бира, тя е по-натурална, съдържа по-малко консерванти от тази в кутиите. Тъмната бира има повече полезни вещества, но малцина я харесват. И напразно.

Малко по-добър в това отношение е квасът, но този, който си приготвяте у дома, не продаваният в магазините. В състава на домашния

квас влиза малко алкохол, много въглехидрати, витамини от групата В и флавоноиди (още по-добре е, ако при приготвянето му сте прибавили и някакви билки). Разбира се, квасът не е особено ценен източник на въглехидрати, но той е по-подходящ за утоляване на жаждата от бирата.

Млякото е великолепен източник на белтъчини, макар че в пълно-масленото мляко има и много мазнини. Млечните продукти са богати на полезни вещества. Все пак не е препоръчително да се пият преди тренировка, защото имат пикочогонно действие. Затова пък е добре да се разбъркват с мляко протеините на прах. Някои предпочитат козето мляко, макар че повечето хора не го харесват. Но това опира до вкуса. Мога да кажа следното: прясно издоеното мляко, ако кравата или козата са здрави, е една от най-полезните натурални напитки.

Киселото мляко, айранът са също нрекарасни допълнения към мениото ви. Ползата от течните млечнокисели продукти не е само във водата и хранителните вещества. Те нормализират микрофлората в червата, предотвратяват дисбактериозата, подобряват храносмилането.

Соковете са добър източник на витамини, въглехидрати (фруктоза и глюкоза). А соковете с плодov пулп (нектари) са богати на влакна. Натуралният сок е подходящ за разтваряне на протеините, аминокиселините и креанина.

Купувайте сок, на чиято опаковка пише „100% натурален“. Всичко останало са изкуствени напитки от концентрати. За да не сгрешите, предпочитайте соковете в стъклени бутилки, обикновено те са по-скъпи, но са от по-добро качество. Защо? Първо, защото картонените кутии се обработват с концентриран разтвор на водороден прекис, а това не се отразява по най-добрия начин на качеството на сока. Освен това самият сок, преди да бъде налят в опаковката, се загрява силно при пастьоризацията и все едно е сварен. След това пък го изстудяват. При бутилиране-то в стъклени опаковки това не се прави.

Виното съдържа алкохол (10–18%), захар, дъбилни вещества, флавоноиди, витамини. Умерената употреба на вино съдейства за укрепването на сърдечно-съдовата система. Но не забравяйте за пикочогонните свойства на алкохола! Бъдете внимателни с виното, тъй като то често се прави от некачествена суровина и се облагородява с химични добавки.

Компотите от плодове са богати на витамини. За съжаление те често съдържат твърде много захар, особено ако става дума за готови консервирани компоти.

Що се отнася до *преварената вода*, тук също има проблеми. Не бих казал, че тази вода е чиста като изворна. Виждал съм какво ли не, но с

такова количество „сталактити“ и „сталагмити“, каквито веднъж открих по вътрешните стени на чайника, никога не ми се беше случвало да се сблъскам. Веднага разбрах защо водата не кипва – стените му бяха тройно по-дебели. И това се нарича чиста водопроводна вода. Известно е, че не всички соли при завирването на водата се изпаряват или се утаяват. Повечето от тях попадат в организма ни заедно с преварената вода. Ето откъде са хрущенето в ставите, бъбречните камъни. Солите се отлагат в организма и да бъдат изхвърлени оттам е доста сложно. На всички е известно защо: болестта е по-лесно да се предотврати, отколкото да се лекува. Защо не се грижим достатъчно за себе си?

Минералните води Видове минерална вода

Водата се подразделя според минерализацията си на:

- слабоминерализирана – 1–5 г/л;
- нискоминерализирана – 5–10 г/л;
- средноминерализирана – 10–15 г/л;
- високоминерализирана – 15–35 г/л;
- солена – 35–150 г/л;
- силно солена – над 150 г/л.

За вътрешна употреба, тоест за пиене, се препоръчва само водата със слаба и ниска минерализация. Колкото по-малко са солите, толкова по-добре за организма. Сутринта вашите стави няма да хрущят, ако пиете минерална вода със съдържание на минерални вещества около 1–2 г/л. Ние консумираме до 15 г сол дневно, а нашият организъм се нуждае само от 5 г. И това е само с храната, а ако в добавка прием и силноминерализирана вода, нанасяме голяма вреда на организма си. Най-напред ще се обади двигателният апарат с болки и хрущене на ставите, а след това ще заболят бъбреците.

Нека вземем за пример известния на всички „Нарзан“. Изворът е бил открит още през 1798 година. Минерализацията на водата е 2 г/л. И днес тази вода се продава както и преди, но дали истинският „Нарзан“ е достатъчен за всички?

В много райони днес се правят немалко фалшификации, затова е най-добре да се купува вода от извор в същия регион. По-лесно е и да се влезе в контакт с производителя, ако той е местен. Освен това самият производител на своя територия ревностно си пази пазара и е нетърпим

към печалбарите, които се опитват да пробутват фалшификати.

Каква вода се пие във вашия град?

Забавна анкета е направена от социолози по интернет. Близанкетата има за цел да изясни каква вода обичат да пият хората в различните градове. Въпросът звучи така: „Каква минерална вода пие населението във вашия град?“

Изясни се, че в Самара почитат собствения си „Родник“, в Толиати, макар да има „Толиатинска“, хората предпочитат „Волжанка“ от Ульяновск въпреки че и нея не я пият много – не е вкусна.

Жителите на Екатеринбург единодушно поддържат собствената „Обуховска“. Новосибирците пият „Карачинска“, с лебед на етикета, докато местната вода, производство на завода ВИНАП, не хвалят особено.

Ростовчани ценят „АКСУ“, защото е евтина, а като качество – „Меркурий“ и „Новотерска“, които се докарват отдалеч. Дори за жителите на Северен Кавказ не достига истинската „Нарзан“. Владивостокци си хвалят „Славда“.

Жителите на Санкт Петербург имат по-разнообразни вкусове – „Росинка“, „Екатеринографска“, местната „Полюстрово“ – предпочитанията са почти по равно.

Изводът е един: кунувайте местни минерални води с колкото е възможно по-ниска минерализация – в границите до 2–3 г/л и по-малко.

Макар често да се твърди, че постоянното пиене на минерална вода е вредно, че то зле се отразява на бъбреците, имайте предвид, че това не се отнася за водите с ниска минерализация. Само много наситената със соли вода не бива да се пие постоянно без лекарски контрол. За такава се смята водата с 5 г/л и повече.

Слабоминерализираната вода може да се пие постоянно и без ограничения за възрастни и деца, при това без страх за здравето и с увереност, че водата ще донесе само полза. Лекарите диетолози смятат, че такава вода трябва да се пие в количество 1,5–2 л дневно.

Нека напомня, че истинската жива и мъртва вода е създадена от самата природа. Ако водата е природна, слабоминерализирана, а не пречиствена водопроводна и силно осолена – всичко е наред.

Излиза, че няма нищо по-лесно – пийнеш си водичка и ще си здрав. Но не е толкова просто.

Имам един познат, който изучаваше тибетската книга на мъртвите, обиколил е Индия, въобще е походил по света. И ето какво ми разказа за живата и мъртвата вода.

Стигнах до заключението, че народните приказки и легенди в повечето случаи имат реална историческа основа. Нека си припомним например приказката за вълшебната покривка, която сама отрупва масата с храна. При една от експедициите ми на юг в Индия сам видях как Сай-Баба (смятат го за жив светец) „материализира“ пепел и ориз. Помощниците на Сай-Баба смятат, че човешките тъкани, трансплантирани в жив организъм, са способни да се подложат на дематериализация, тоест да се превръщат в божествена енергия на съзнанието. Или друг пример: известната на всички легенда за живата и мъртвата вода. Успях да открия сведения, че в едно трудно достъпно място в Хималаите има езеро с мъртва вода. От нея пият йогите, за да се избавят от негативната вътрешна енергия, преди да потънат в самадхи (сродно на състоянието нирвана). Редом с езерото е разположена пещера, от която изтича ручейче с жива вода. Йогите я използват, за да изведат човек от самадхи, да му вдъхнат отново живот.

А защо не?

Впрочем *йогите* придават огромно значение на водата. Те смятат, че повечето болести са свързани с нейния недостиг. При недостиг на вода е невъзможно своевременно да се изведат от организма крайните продукти от обмяната на веществата. Йогите пият по 8–10 чаши вода, но не наведнъж, а равномерно, в продължение на целия ден на малки глътки (ако времето е студено, намаляват количеството с 2–3 чаши). Излишната вода организмът ще изхвърли сам.

Йогите пият само непреварена вода, преварената смятат за лишена от *прана*, затова живеят обикновено в планините, където в изобилие има чиста вода.

Обикновената вода от чешмата е недостатъчно пречистена от промишлените замърсявания. В добавка тя е хлорирана. От нея бързо се отделят хлорен диоксид и други хлорни съединения, които окисляват в организма и това, което не бива да се окислява. Освен това хлорът убива полезните бактерии, синтезиращи необходимите ни витамини.

Неорганичните съединения не могат да се усвоят от телесните тъкани, те се отлагат по кръвоносните съдове (това става и с любимата ни

готварска сол).

Желателно е да се пие *дестилирана вода*, с нея да се готви и храната. Не бива да се употребява минерална вода с голямо количество минерални съединения. Ако няма възможност да се пие дестилирана вода, водата трябва да се пречиства с филтри.

Пол Брег пише: „Не трябва да се удивляваме, че хората страдат от високо кръвно налягане, бъбречни болести, тъй като началото на всички вътрешни убийства е удебеляването на артериите, вените и другите кръвоносни съдове. В моята дълга практика като специалист по храненето и условията за живот съм давал съвети на велики киноартисти. Забелязал съм, че когато тези хора са употребявали чисти течности, техните лица и фигури са се запазвали младежки много по-дълго, отколкото при хората, които пият обикновена вода.“

Чистата вода запазва съдовете в добро състояние и предотвратява обезводняването на организма. Ето защо живата и мъртвата вода може да се използват за лечение на болести, свързани със съдови заболявания.

Много прости съвети могат да помогнат на хората да вземат нови решения и да се лекуват. И не е важно какво ги е подтикнало към това.

Ако имате възможност да използвате апарат за приготвянето на лечебна вода и ако това би дава шанс да се излекувате, защо пък не? При това съм наясно, че на някои хора подобна самодейност може и да не се понрави, но фактите са упорито нещо. И вие самите успяхте да се убедите в това при четенето на тази книга.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Това е всичко. Излиза, че обществото само се подготвя да започне победоносната си борба с много неизлечими заболявания.

За изминалите десетилетия условията на живот на нашата планета не са се променили кой знае колко и борбата все още продължава. Борбата за живот. За здраве.

Когато започнах да събирам материали за живата и мъртвата вода, се стремях да събера колкото се може повече информация – жива (простете за каламбура), истинска. А как могат да се намерят такива материали? Разбира се, чрез общуването с други хора.

Намерих лечител и учен, а също и хора с опит в използването на жива и мъртва вода. И всички те споделиха с мен ценна информация (за което много им благодаря). Но това не беше достатъчно. И тогава се отправих в библиотеките, архивите, активно се възползвах от възможностите на интернет. В крайна сметка се получи това, с което вече се запознахте. Аз съм доволен от резултата. Книгата стана хубава, в нея има всичко: митове и предания, житейски истории и сюжети, научни теории и сухи писма на академици, които спорят по „вечните въпроси“...

И сега се чувствам като истински Иван Царевич, който преминал през огън и вода, преодолял всички възможни препятствия, срещнал чудесни помощници, оказали му неоценими услуги в търсенията му. Да! Намерих живата и мъртвата вода. И навярно преживявам това, което и приказният герой: вълнение, радост и заедно с това известна тревога. Тревога заради въпроса, на който няма отговор: „А после какво?“

Макар че не е така, отговор има. После, ако се доверим на приказката, героят получава награда – прекрасната царкиня, половината царство, корона... Мен обаче, както и вас, скъпи читатели, които ме придружихте по целия ми път, ни чака друга награда. И тя е здравето. Та нали хората, които са готови да прекратят в приказка, винаги ще очакват целебната сила на живата и мъртвата вода.

И така, нали всички помните какво се казва за тази чудодейна вода?

Първо се поръсва раната с мъртва вода и тя зараства, после с жива – и животът отново се връща в телата на младите царски дъщери и синове, пламтейки по бузите им с ярка руменина...

ПРИЛОЖЕНИЕ

Предлагаме на читателите информация за минералните води в България и някои ценни съвети за използването на вода във всекидневието. Приложението е написано от доц. д-р Светлана Ангелова.

Водата е люлката на живота, животът на земята се е зародил преди милиони години в световния океан.

Водата почиства, освежава, тонизира. Тя е жизнено необходима – без храна човек може да преживее 5 седмици, без вода – само 3 дни. Във водата се осъществяват всички биохимични и биофизични реакции, свързани с обмяната на веществата. Водата осигурява приемането, транспортването и разпределението на хранителните вещества. Тя е основна съставка на кръвта и лимфата. Поддържа алкално-киселинния баланс, хемодинамичното и термичното равновесие.

Водата смазва ставите, предпазва ги от травми, поддържа тонуса на мускулите, прочиства организма, като изхвърля крайните продукти от обмяната и всички вредни токсини. Тя поддържа постоянната телесна температура, отделя топлина чрез изпотяване, чрез изпаряване през кожата и белите дробове, отделяне на урина и фекалии. Всекидневно всеки човек отделя 1,5 л вода.

На кърмачето са необходими около 100 мл на килограм тегло за децата. Петгодишното дете се нуждае от 75 мл на килограм тегло – около 1,5 л дневно. Възрастният човек трябва да си осигурява 30–40 мл на килограм тегло или 2–2,5 л дневно. Човек остарява, защото организъмът му се обезводнява, изсъхва.

От здравословна гледна точка не е достатъчно да се пие вода от чешмата, защото тя съдържа по-малко количество минерални соли и микроелементи.

Различават се:

- минерални води;
- изворни води;
- трапезни води.

Минералните води се добиват от дълбоки, защитени от замърсяване водоизточници. Те се състоят от дъждовна вода, която преди хиляди години е паднала на земята, просмукала се е през почвата и по пътя си е минала през различни скални пластове, като е разтворила различни минерали. Тези води са с температура над 20 °С и съдържат различно

количество минерални соли до 500 мг/л. Повечето български минерални яоди са слабоминерализирани – съдържат 170–400 мг/л и могат да се пият всеки ден. Силноминерализираните води имат обща минерализация над 1500 мг/л. Тези води са лечебни и се пият по определена схема.

Изворните води се добиват от повърхностни, защитени от замърсяване водоизточници, те са с температура под 20 °С и са много слабо минерализирани. Те могат да се пият в неограничени количества всекидневно за неограничено време.

Трапезните води могат да бъдат от всякакъв водоизточник, дори от обезсолена морска вода. Тези води се подлагат на промишлена обработка (деминерализация, обеззаразяване, добавяне на полезни елементи). Те са обработени води.

Много важен показател за водата е съдържанието на натриеви катиони (Na⁺). Този елемент причинява задържане на вода в организма, като обременява бъбреците и сърцето. Повечето бутилирани води у нас съдържат 40 мг/л Na⁺.

Минералните води са едно от най-старите лечебни средства на човечеството. Използвани са лечебна цел още от древните народи.

Минералната вода е електролитен разтвор, в който се съдържат разтворени газове. Лечебният ефект чрез пиене на минерална вода освен от минералния състав (натрий, калций калий, магнезий и др.) зависи и от съдържащите се в нея микроелементи и биологично активни вещества, които стимулират биологичните процеси в човешкия организъм.

Пиенето на минерална вода с лечебна или профилактична цел се различава от приемането на обикновена вода от чешмата, която е индиферентно средство и се приема без система и дозировка.

При балнеолечението чрез пиене на минерална вода приемът е точно определен според състава и свойствата на водата и строго дозиран от специалист балнеолог.

Изпитата минерална вода действа не само със своя минерален и газов състав, но със свойствата на разтворителя – водата. Приложението на минералните води за лечение чрез пиене се извършва:

- в курорти на място от извора;
- извън курорта, когато се приема бутилирана минерална вода.

Нашата страна е известен балнеоложки център, добил международна известност с около 250 находища и над 900 избора и сондажа.

Лечение чрез пиене на минерална вода от извора

Правилното балнеолечение чрез пиене на минерална вода се провежда на мястото на извора в самия бански курорт.

Болният пие прясна минерална вода с всичките ѝ съставки и свойства, дадени от природата в момента на избирането с естествената ѝ температура.

Прялната минерална вода не е променена от влиянието на въздуха и светлината по отношение на цвят, мирис, вкус на минералните соли и съдържащи се газове. Нейната структура е непроменена.

Прялната минерална вода е по-пивка и се понася в по-големи количества.

Действието на прясната минерална вода се съчетава с климата на курорта (надморска височина, температура и влага на въздуха, ветрове и слънчева радиация).

Пиенето на прясна минерална вода в банския курорт отстранява болния от всекидневната му обстановка – постоянни стресогенни фактори, и му осигурява правилен режим на хранене и движение.

Пиенето на прясна минерална вода променя чувствителността на организма към външни отрови, токсини, радиация и повишава неговата реактивност.

При лечението чрез пиене на прясна минерална вода се осигурява диетично хранене в определени часове. Времето на приема на храната и пиенето на водата се намират във взаимна лечебна зависимост.

Недопустимо е балнеолечението чрез пиене на прясна минерална вода да се съчетава със злоупотреба с алкохол и тютюнопушене, защото те вредят на организма и влошават общото му състояние.

Лечение чрез пиене на бутилирана минерална вода

При пиене на бутилирана минерална вода водата действа самостоятелно, въздействието ѝ не е придружено от балнеолечебните фактори на банския курорт, действащи комплексно върху болния.

При пълненето на бутилките, пренасянето и престояването им се променя съставът на водата. Губят се част от съставките чрез излитането на газовете, утаяване на соли, променя се съставът на микрофлората.

Пиенето на бутилирана минерална вода се препоръчва на болни: които не могат или не им е показано да отидат в банския курорт; които се нуждаят от балнеолечение преди или след операция; с хронични заболявания, нуждаещи се от съчетаване на медикаментозно лечение с минерална вода; нуждаещи се от продължително балнеолечение.

Пиенето на бутилирана минерална вода трябва да става в едни и същи часове на деня, с една и съща температура на водата. Такова лечение трябва да се провежда 2–3 пъти в годината с паузи от два пъти повече дни, отколкото е траело лечението.

Бутилираната минерална вода може да се използва като лечебно и профилактично средство и във вид на подсладени газирани и ароматизирани напитки, каквито се предлагат на нашия пазар.

Основни правила за пиене на минерална вода с лечебна цел

Слабоминерализираните води се пият в количества от 600 до 2200 мл дневно. Тази доза се разпределя на три приема.

Минералните води се пият на празен стомах и се приемат наведнъж (бързо) или на глътки (бавно) 30–40 минути преди хранене. Например при дозировка 600 мл дневно се изпиват три пъти по 200 мл с интервал от 5 до 8 минути между всяка чаша.

От значение е дали водата се пие в движение или в покой, в легнало положение на лявата или на дясната страна.

Обезгазяването на минералната вода (газовете не са нужни) се извършва чрез разбъркване с пластмасова тръбичка (сламка). Обезгазяване чрез оставяне на водата в чаша в съприкосновение с въздуха е неправилно.

Затоплянето на минералната вода трябва да става на водна баня. За тази цел в курортите са изградени павилиони със специални устройства, а пиенето на минерална вода в чаша трябва да става през стъклена или пластмасова тръбичка или в специални чаши за балнеолечение с чучурче. Пиенето на минерална вода трябва да се извършва редовно, системно и ритмично, по схема, определена от лекар балнеолог. Не се препоръчва самоволно пиене на минерална вода за лечение.

Питейни минерални води, които се бутилират, у нас са: „Хисаря“, „Горна баня“, „Наречен“, „Михалково“, „Девин“, „Търговище“,

„Велинград“, „Банкя“.

Питейни минерални води, които не се бутилират, са от Софийския минерален извор, Княжево, Велинград – Велкова баня, Вършец, Баня (Карловско).

Минералните води се делят според състава си на:

Радонови – Момин проход, Долна баня, Павел баня, Велинград – Чепино.

Силициеви – Сандански, Добринише, Марикостиново.

Флуорни води – Якоруда, Симитли, Баня (Разложко) – подходящи са за профилактика на зъбния кариес.

Сулфидни води – Кюстендил, Сепарева баня, Благоевград.

Напомниме, че пиенето на минерална вода с лечебна цел трябва да се препоръча от лекар балнеолог, който определя вида на минералната вода, нейната дозировка и начин на приемане.

Противопоказания за лечение чрез пиене на минерална вода

- Всички заболявания в остър стадий
- Всички хронични заболявания в стадий на обостряне
- Всички видове тумори
- Всички туберкулозни заболявания
- Декомпенсирани сърдечно-съдови заболявания
- Хипертонична болест от II и III степен
- Запушване на уретъра с анурия
- Уремия и предуремични състояния
- Бъбречнокаменна и жлъчнокаменна болест в стадий на силни

болки

- След скорошна операция на стомаха или дванадесетопръстника
- Напреднал захарен диабет
- Тежки ендокринни заболявания
- Напреднала чернодробна цироза
- Напреднала старческа възраст

Постоянното пиене на минерална вода е вредно. Здравите хора, които постоянно пият минерална вода, са застрашени от образуването на камъни в бъбреците. Тези, които пият непрекъснато минерална вода, се заблуждават, като си мислят, че това е полезно за здравето, защото:

на човешкия организъм му е нужна обикновена питейна вода, която

само понякога може да се замени с минерална; а минералните боди са с различен състав, да се утолява жаждата с минерална вода е толкова вредно, колкото да се засища гладът с таблетки аспирин;

в минералните води концентрацията на минерални соли превишава допустимите норми за питейна вода 5–7 пъти; това означава, че минералната вода може да е полезна само за хора, страдащи от определени заболявания; здравите хора, пиещи минерална вода вместо питейна, са застрашени от образуването на бъбречни камъни.

Запомнете, основното правило е, че жаждата се утолява с трапезна вода (отскоро на пазара се появи водата „Савина“), а лечебната минерална вода се ползва за лекуване по лекарско предписание и в съответната дозировка.

Хората, които пият само минерална вода, трябва да я редуват системно или да я заменят с изборна.

Родителите на кърмачета и малки деца трябва да знаят, че на кърмачета се дават 100 мл на килограм тегло, а на по-големите деца – 40 мл на килограм тегло дневно, за предпочитане чиста питейна вода, която трябва да бъде преварена, неподсладена и охладена до стайна температура. Не е уместно да се използва минерална вода, освен ако няма медицински показания. Дори слабоминерализираните води (съдържащи под 1 г соли на литър), каквито са Горнобанската, Софийската, от Баня, следва да се избягват, защото прочистващата функция на бъбреците на децата се затруднява, тъй като тя все още не е достатъчно развита и излишъкът от соли не може да бъде изхвърлен.

Не се препоръчват газирани напитки и газирана минерална вода за деца, защото раздуват стомаха.

На децата е по-добре да се дава чиста питейна вода, която може да се редува с изборна. На пазара се предлага изборна вода „Девин“ от сърцето на Родопите в бутилки от 500 мл с розов етикет. Тази вода се препоръчва от Българската педиатрична асоциация за директна консумация и за разтваряне на бебешки храни.

Тя може да се използва за постоянна употреба, както и за редуване с минерална вода. Има ниско съдържание на натриеви катиони – 5,4, и обща минерализация 82 мг/л. Тази вода е божия благодат, чиста, нлаинска, пивка.

За пиене се използват и слабоминерализирани, съдържащи малко соли и ниска радиоактивност минерални води, като:

- Горна баня – 0,160 г/л;
- Софийска вода – 0,312 г/л;

- Банкя – 0,310 г/л;
- Хисаря – 0,240 г/л;
- Вършец – 0,222 г/л.

Тези води съдържат посочените количества минерални соли в грамове на литър.

За да бъдете здрави, енергични и работоспособни, всеки ден изпивайте 8 чаши вода. Не забравяйте, че доктор Чиста вода е вашият най-добър лекар и най-верен приятел! Най-добре е да се редуват питейна, минерална, трапезна и изворна вода.

Пийте вода, тя е самият живот!

КРАЙ

© Максим Баринов
© Мария Василева, перевод от руски

Живая и мёртвая вода (Целебная сила йонов для обновления клеток)

Сканиране, разпознаване и редакция: dan

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/2804>]